Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 30. júna 2016 *

„Dumping — Dovoz liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kujnej liatiny s pôvodom v Číne — Konečné antidumpingové clo — Dôverné zaobchádzanie s výpočtami normálnej hodnoty — Včasné poskytnutie informácií — Lehota na prijatie rozhodnutia o trhovohospodárskom zaobchádzaní — Právo na obranu — Rovnosť zaobchádzania — Zásada zákazu retroaktivity — Článok 2 ods. 7 až 11, článok 3 ods. 1 až 3, článok 6 ods. 7, článok 19 ods. 1 a 5 a článok 20 ods. 2 a 4 nariadenia (ES) č. 1225/2009“

Vo veci T-424/13,

Jinan Meide Casting Co. Ltd, so sídlom v Jinane (Čína), v zastúpení: R. Antonini a E. Monard, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: S. Boelaert a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. Gubel, advokát, a B. O'Connor, solicitor,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: J.-F. Brakeland a M. França, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 430/2013 z 13. mája 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kujnej liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Thajsku a ktorým sa ukončuje konanie týkajúce sa Indonézie (Ú. v. EÚ L 129, s. 1), v rozsahu, v akom sa uplatňuje na žalobkyňu,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory D. Gratsias (spravodajca), sudcovia M. Kăncheva a C. Wetter,

tajomník: L. Grzegorczyk, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. októbra 2015,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51, ďalej len „základné nariadenie“), definuje pravidlá práva Európskej únie, ktoré sa uplatňujú na konania antidumpingového prešetrovania. Z jeho odôvodnenia 3 vyplýva, že s cieľom zabezpečiť náležité a transparentné uplatňovanie pravidiel obsiahnutých v Dohode o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (GATT) (Ú. v. ES L 336, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingová dohoda“), ktorá je uvedená v prílohe 1 A Dohody o založení svetovej obchodnej organizácie (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 82), toto nariadenie preberá v čo najvyššej možnej miere ustanovenia antidumpingovej dohody do práva Únie.

2 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1168/2012 z 12. decembra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1225/2009 (Ú. v. EÚ L 344, s. 1, ďalej len „pozmeňujúce nariadenie“), nadobudlo účinnosť 15. decembra 2012.

3 Žalobkyňa, Jinan Meide Casting Co. Ltd, je spoločnosť so sídlom v Číne, ktorá vyrába liate príslušenstvo so závitom na rúry alebo rúrky z kujnej liatiny určené pre domáci trh a na vývoz.

Skutočnosti týkajúce sa prešetrovania, ktoré viedli k prijatiu dočasného nariadenia

4 Dňa 16. februára 2012 Európska komisia v nadväznosti na podnet, ktorý 3. januára 2012 podal výbor Európskej únie pre obranu odvetvia liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kujnej liatiny, zverejnila oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kujnej liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Thajsku a Indonézii (Ú. v. EÚ C 44, s. 33). Z bodu 3 tohto oznámenia vyplýva, že výrobkom, ktorý je údajne dumpingový, je výrobok zaradený v kombinovanej nomenklatúre uvedenej v prílohe I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382) pod číselný znak KN ex 7307 19 10. V bode 5.1.1.1 písm. a) tohto oznámenia Komisia spresnila, že vzhľadom na možný veľký počet čínskych vyvážajúcich výrobcov tohto výrobku vyberie vzorku vyvážajúcich výrobcov za podmienok stanovených článkom 17 základného nariadenia.

5 Dňa 3. apríla 2012 žalobkyňa predložila žiadosť o trhovohospodárske zaobchádzanie (ďalej len „THZ“) podľa ustanovení článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia. Overovanie na mieste útvarmi Komisie v priestoroch žalobkyne s cieľom preskúmania tejto žiadosti bolo stanovené od 30. mája do 1. júna 2012. Dňa 9. júla 2012 Komisia oznámila žalobkyni podstatné skutočnosti a úvahy, na základe ktorých rozhodla, že jej neudelí THZ. Listom z 23. júla 2012 žalobkyňa poskytla Komisii svoje pripomienky k tomuto rozhodnutiu. Žalobkyni bolo naopak, rovnako ako ostatným čínskym vyvážajúcim výrobcom, priznané individuálne zaobchádzanie podľa ustanovení článku 9 ods. 5 druhého pododseku základného nariadenia.

Dočasné nariadenie a dočasný informačný dokument

6 Dňa 14. novembra 2012 Komisia prijala nariadenie (EÚ) č. 1071/2012, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kujnej liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Thajsku (Ú. v. EÚ L 318, s. 10, ďalej len „dočasné nariadenie“).

7 V odôvodnení 14 dočasného nariadenia Komisia spresňuje, že na účely určenia normálnej hodnoty pre čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebolo udelené THZ, sa vykonalo overenie na základe údajov z Indie, ako analogickej krajiny (pozri bod 13 nižšie), v priestoroch jedného z výrobcov z tejto krajiny, ktorého obchodné meno je „Jainson Industries, Jalandhar, Pandžáb, India“.

8 V odôvodnení 15 dočasného nariadenia Komisia uviedla, že prešetrovanie dumpingu sa týkalo obdobia od 1. januára do 31. decembra 2011 a preskúmanie vývoja relevantného z hľadiska posúdenia ujmy sa vzťahovalo na obdobie od roku 2008 do konca obdobia prešetrovania.

9 V odôvodneniach 16, 17 a 18 dočasného nariadenia Komisia vymedzila príslušný výrobok, pričom predovšetkým uviedla, že ide o liate príslušenstvo so závitom na rúry alebo rúrky z kujnej liatiny, ktoré je v súčasnosti zaradené pod číselný znak KN ex 7307 19 10.

10 Podľa odôvodnenia 19 dočasného nariadenia sa zistilo, že príslušný výrobok a výrobok vyrábaný a predávaný na domácom trhu v Číne, Thajsku a Indonézii a na domácom trhu v Indii, ktorá poslúžila ako analogická krajina, ako aj výrobok, ktorý vyrába a predáva výrobné odvetvie Únie v Únii, majú rovnaké základné fyzikálne a technické vlastnosti. Z tohto dôvodu sa tieto výrobky dočasne považujú za podobné v zmysle článku 1 ods. 4 základného nariadenia.

11 V odôvodnení 30 dočasného nariadenia sa uvádza, že pokiaľ ide o vývoz z Číny, dvanásť vyvážajúcich výrobcov, ktorí počas obdobia prešetrovania predstavovali 51 % čínskeho vývozu do Únie, spolupracovalo formou poskytnutia požadovaných informácií. V tomto odôvodnení sa tiež uvádza, že v súlade s článkom 17 ods. 1 základného nariadenia Komisia vybrala vzorku pozostávajúcu z troch týchto vyvážajúcich výrobcov, na ktorých pripadá 88 % objemu vývozu uvedených dvanástich vyvážajúcich výrobcov. Žalobkyňa bola súčasťou tejto vzorky.

12 V odôvodnení 40 dočasného nariadenia sa uvádza, že dvojmesačné oneskorenie, s ktorým Komisia rozhodla o THZ v prípade jednej z čínskych spoločností, ktoré oň požiadali, a to konkrétne žalobkyne, bolo spôsobené najmä skutočnosťou, že skôr nebolo možné vykonať overovacie návštevy na účely udelenia THZ, keďže dotknutí vývozcovia neboli k dispozícii. V tomto odôvodnení sa tiež uvádza, že načasovanie udelenia THZ nemalo žiadny vplyv na výsledok.

13 V odôvodneniach 49 až 53 dočasného nariadenia Komisia vysvetlila dôvody, prečo dospela k predbežnému záveru, že pokiaľ ide o vývoz z Číny, India je vhodnou analogickou krajinou v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

14 V odôvodneniach 54 až 63 dočasného nariadenia Komisia opísala metódu, ktorú použila na stanovenie normálnej hodnoty, pokiaľ ide o vývoz dotknutého výrobku z Číny.

15 Komisia najskôr v odôvodnení 54 uviedla, že keďže žiadnemu čínskemu vývozcovi zaradenému do vzorky nebolo udelené THZ, normálna hodnota bola v ich prípade stanovená podľa článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, pričom ako analogická krajina bola použitá India.

16 V odôvodnení 55 Komisia ďalej uviedla, že v prvom rade začala tým, že sa snažila stanoviť, či bol celkový domáci predaj podobného výrobku výrobcu z analogickej krajiny reprezentatívny, t. j. či tento objem predstavoval aspoň 5 % celkového objemu predaja na vývoz príslušného výrobku do Únie každého jednotlivého čínskeho vyvážajúceho výrobcu zaradeného do vzorky. Okrem toho Komisia

v tomto odôvodnení uviedla, že to sa preukázalo u dvoch z týchto troch vyvážajúcich výrobcov. Naopak pokiaľ ide o žalobkyňu, ako bude uvedené v bode 130 nižšie, Komisia dospela v štádiu prijatia dočasného nariadenia k opačnému záveru.

17 Z odôvodnení 56 a 57 vyplýva, že Komisia v druhej fáze určila rôzne druhy podobného výrobku, ktoré museli byť zohľadnené na účely stanovenia normálnej hodnoty. Na tento účel Komisia určila každý druh výrobku predávaný výrobcom z analogickej krajiny, ktorý bol zhodný alebo priamo porovnateľný s rôznymi druhmi príslušného výrobku predávanými na vývoz čínskymi vyvážajúcimi výrobcami. V tretej fáze Komisia po tom, čo takto určila druhy podobného výrobku, ktoré sa majú zohľadniť, preskúmala, ako je uvedené v odôvodnení 57 dočasného nariadenia, či bol domáci predaj každého z týchto druhov podobného výrobku v analogickej krajine dostatočne reprezentatívny, t. j. či objem tohto predaja nezávislým zákazníkom počas obdobia prešetrovania predstavoval aspoň 5 % celkového objemu predaja zodpovedajúceho druhu výrobku na vývoz do Únie každým vyvážajúcim výrobcom.

18 V štvrtej fáze Komisia preskúmala, ako uviedla v odôvodneniach 58 až 62 dočasného nariadenia, či by sa tieto druhy podobného výrobku predávané v reprezentatívnom množstve v zmysle uvedenom v bode 17 vyššie mohli považovať za výrobky predávané pri bežnom obchodovaní, a to na základe podielu ziskového predaja, t. j. predaja za čistú predajnú cenu, ktorá sa rovnala alebo bola vyššia ako vypočítané výrobné náklady. Po skončení tohto preskúmania Komisia zvolila metódu výpočtu normálnej hodnoty.

19 Podľa odôvodnenia 59 ak objem takto vymedzeného ziskového predaja daného druhu podobného výrobku presiahol 80 % celkového objemu predaja tohto druhu a ak sa vážená priemerná predajná cena tohto druhu výrobku rovnala výrobným nákladom alebo bola vyššia, normálna hodnota tohto druhu výrobku bola založená na skutočnej domácej cene, vypočítanej ako vážený priemer cien celkového predaja daného druhu výrobku počas obdobia prešetrovania. Podľa odôvodnenia 60 ak bol naopak tento podiel ziskového predaja menší alebo rovný 80 % celkového objemu predaja daného druhu podobného výrobku, alebo ak vážená priemerná cena bola nižšia ako výrobné náklady, normálna hodnota vychádzala zo skutočnej domácej ceny vypočítanej na základe iba ziskového predaja daného druhu výrobku.

20 Podľa odôvodnenia 61 predaj druhov podobného výrobku so stratou sa nepovažoval za predaj pri bežnom obchodovaní. V odôvodnení 62 sa uvádza, že pre tieto druhy výrobkov, ako aj pre druhy výrobkov, ktorých predaj nebol dostatočne reprezentatívny v zmysle uvedenom v bode 17 vyššie, sa použila metóda vytvorenej normálnej hodnoty v zmysle článku 2 ods. 3 a ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

21 Pokiaľ ide o stanovenie vývozných cien, z odôvodenia 64 dočasného nariadenia vyplýva, že tieto ceny boli stanovené podľa článku 2 ods. 8 základného nariadenia, t. j. na základe vývozných cien skutočne zaplatených alebo splatných každým čínskym vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky.

22 Podľa odôvodnení 65 až 67 dočasného nariadenia sa podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia porovnanie medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou uskutočnilo na základe cien zo závodu, pričom s cieľom zohľadniť rozdiely boli vykonané úpravy fyzikálnych vlastností, nepriamych daní, nákladov na dopravu, poistenie, manipuláciu, nakladanie, dodatočných nákladov, nákladov na balenie, úverových nákladov, provízií a bankových poplatkov vo všetkých prípadoch, v ktorých sa zistilo, že sú odôvodnené, presné a podložené overenými dôkazmi.

23 Podľa odôvodnenia 68 dočasného nariadenia bolo dumpingové rozpätie čínskych spoločností zaradených do vzorky stanovené na základe porovnania váženej priemernej normálnej hodnoty každého druhu podobného výrobku stanovenej pre analogickú krajinu s váženou priemernou vývoznou cenou zodpovedajúceho druhu príslušného výrobku, ako je stanovené v článku 2 ods. 11 základného nariadenia.

24 Podľa odôvodnenia 69 dočasného nariadenia dočasné vážené priemerné dumpingové rozpätie žalobkyne vypočítané na základe opísanom v bode 23 vyššie bolo stanovené na 39,3 % ceny CIF (náklady, poistenie a prepravné) na hranici Únie pred preclením dotknutého výrobku.

25 V článku 1 ods. 2 dočasného nariadenia bola sadzba dočasného antidumpingového cla pre žalobkyňu stanovená na 39,3 %.

26 Listom z 15. novembra 2012 Komisia zaslala žalobkyni dočasný informačný dokument podľa článku 20 ods. 1 základného nariadenia. Popri dočasnom nariadení, ktoré bolo uvedené v prílohe 1 tohto dokumentu, obsahoval tento dokument aj prílohu 2, ktorá sa týkala metodiky použitej na výpočet dumpingu, a prílohu 3, ktorá sa týkala metodiky použitej na výpočet podhodnotenia a ujmy.

27 V prílohe 2 tohto dočasného informačného dokumentu Komisia najskôr poskytla niekoľko všeobecných vysvetlení týkajúcich sa výpočtu dumpingového rozpätia. Komisia okrem toho poskytla niekoľko spresnení týkajúcich sa vylúčenia určitého typu príslušného výrobku z predajov na vývoz žalobkyne, ako aj rôznych úprav, ktoré vykonala na účely zabezpečenia objektívneho porovnania v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia. Komisia v tejto prílohe 2 uviedla aj niekoľko tabuliek týkajúcich sa podrobných výpočtov dumpingového rozpätia podľa druhu výrobku, v ktorých vynechala informácie založené na údajoch poskytnutých výrobcom z analogickej krajiny. Ako totiž Komisia spresňuje v tejto prílohe, na prešetrovaní spolupracoval iba jeden výrobca z analogickej krajiny, a preto informácie pochádzajúce z analogickej krajiny nemožno uverejniť na úrovni kontrolných čísel výrobku.

Komunikácia medzi žalobkyňou a Komisiou po prijatí dočasného nariadenia

28 Dňa 17. decembra 2012 žalobkyňa zaslala Komisii svoje pripomienky k dočasnému informačnému dokumentu. Tieto pripomienky sa týkali piatich bodov, a to stanovenia THZ, normálnej hodnoty, úpravy normálnej hodnoty týkajúcej sa dane z pridanej hodnoty (DPH), nevyhnutnosti úpravy týkajúcej sa výrobného procesu, ako aj vývozných cien.

29 V súvislosti s druhým bodom žalobkyňa konkrétne tvrdila, že pokiaľ ide o všetky druhy podobného výrobku, ktoré boli porovnané s druhmi príslušného výrobku, ktoré vyváža do Únie, Komisia nesprávne použila vytvorenú hodnotu. Podľa žalobkyne mala Komisia jednak použiť domáce ceny výrobcu z analogickej krajiny a nie metódu vytvorenej hodnoty, keďže použitie tejto metódy je odôvodnené len vtedy, ak nie je možné použiť domáce ceny, čo nie jej prípad prejednávanej veci. Žalobkyňa sa tiež domnievala, že použitie limitu 5 % na účely stanovenia reprezentatívnosti predaja podobného výrobku nie je odôvodnené, ak ide, tak ako v prejednávanej veci, o porovnanie domácich cien daného výrobcu na indickom trhu s vývoznými cenami čínskeho výrobcu. Použitie takéhoto limitu totiž podľa žalobkyne neprimerane penalizovalo vyvážajúcich výrobcov s významným objemom vývozov, akým je žalobkyňa, pre ktorých je ťažšie splniť takéto kritérium reprezentatívnosti. Okrem toho tento limit nebol podľa článku 2 ods. 2 základného nariadenia absolútny. Žalobkyňa na základe všetkých týchto dôvodov požiadala Komisiu, aby v súlade s jej pripomienkami prepočítala normálnu hodnotu. Žalobkyňa ďalej predložila ďalšie dve výhrady k stanoveniu normálnej hodnoty, ktoré sa týkali jednak použitia obratu na stanovenie výrobných nákladov výrobcu z analogickej krajiny a jednak použitia jednotného priemerného ziskového rozpätia pre všetky druhy výrobku. Okrem toho žalobkyňa po tom, čo „vzala na vedomie, že výrobcom z analogickej krajiny je spoločnosť Jainson Industries“, predložila pripomienky týkajúce sa úprav normálnej hodnoty a predovšetkým uviedla dôvody, prečo žiada o úpravu z dôvodu rozdielov vo výrobnom procese a produktivite medzi ňou a výrobcom z analogickej krajiny.

30 Pokiaľ ide o vývozné ceny, žalobkyňa napokon požiadala Komisiu, aby jednak vypočítala dumpingové rozpätie na základe celého jej predaja na vývoz príslušného výrobku, a jednak aby jej poskytla doplňujúce vysvetlenia k výpočtu úprav, ktoré vykonala v súvislosti s predajom na vývoz z dôvodu fyzikálnych rozdielov.

31 Na pojednávaní 6. februára 2013 žalobkyňa v podstate zopakovala všetky svoje pripomienky týkajúce sa dočasného informačného dokumentu, ktoré uviedla vo svojom liste zo 17. decembra 2012. Na podporu svojich žiadostí o úpravy týkajúce sa výrobného procesu a produktivity žalobkyňa poukázala najmä na informácie týkajúce sa výrobcu z analogickej krajiny, a to jednak na výpis z internetovej stránky výrobcu z analogickej krajiny, ktorý obsahoval najmä informácie o počte pracovníkov, ročnom objeme výroby, ako aj hlavných výrobných zariadeniach, ktorými tento výrobca disponuje, a jednak na e-mailovú komunikáciu medzi týmto výrobcom a žalobkyňou z obdobia od 29. januára do 1. februára 2013.

32 Dňa 15. marca 2013 Komisia zaslala žalobkyni konečný informačný dokument. Tento dokument obsahoval v prílohe 1 všeobecný informačný dokument, v ktorom boli v súlade s článkom 20 ods. 2 základného nariadenia uvedené podstatné skutočnosti a úvahy, na základe ktorých Komisia odporúča uloženie konečných opatrení. V prílohách 2 a 3 tohto konečného informačného dokumentu Komisia uviedla konkrétne pripomienky týkajúce sa výpočtu dumpingového rozpätia a výpočtu podhodnotenia a ujmy. Komisia v prílohe 2 predovšetkým uviedla, že prijala pripomienku žalobkyne, podľa ktorej by sa mala normálna hodnota vypočítať na základe domáceho predaja jediného spolupracujúceho výrobcu z analogickej krajiny, hoci sa tento predaj nerealizoval v reprezentatívnom objeme v zmysle článku 2 ods. 2 základného nariadenia. Na stanovenie normálnej hodnoty na účely stanovenia konečného dumpingového rozpätia žalobkyne bol preto použitý domáci predaj výrobcu z analogickej krajiny uskutočnený pri bežnom obchodovaní. Komisia okrem toho uviedla, že tiež prijala námietku žalobkyne, podľa ktorej by sa malo dumpingové rozpätie stanoviť na základe celého vývozu a nie iba na základe druhov príslušného výrobku zodpovedajúcich druhom podobného výrobku, ktoré výrobca z analogickej krajiny predáva na domácom trhu. Spresnila, že pri nezodpovedajúcich druhoch príslušného výrobku bola normálna hodnota upravená na základe trhovej hodnoty rozdielov vo fyzikálnych vlastnostiach v súlade s článkom 2 ods. 10 písm. a) základného nariadenia.

33 Komisia uviedla, že naopak zamietla žiadosti žalobkyne o úpravy týkajúce sa rozdielov medzi žalobkyňou a výrobcom z analogickej krajiny z hľadiska výrobného procesu a produktivity. Predovšetkým totiž, pokiaľ ide o žiadosť o úpravu týkajúcu sa výrobného procesu, hoci Komisia uznala, že medzi oboma dotknutými výrobcami existujú určité rozdiely vo výrobnom procese, potvrdila, že jednotková spotreba oceľového šrotu je takmer rovnaká. Pokiaľ ide o druhú žiadosť o úpravu, Komisia v podstate tvrdila, že úprava je odôvodnená len na základe rozdielov, ktoré ovplyvňujú ceny a porovnateľnosť cien medzi výrobcom z analogickej krajiny a vývozcom z krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, a že len podrobná analýza by mohla odhaliť všetky rozdiely v nákladových faktoroch a preukázať, že ceny a ich porovnateľnosť boli ovplyvnené, čo by potom odôvodnilo úpravu.

34 Komisia tiež v prílohe 2 konečného informačného dokumentu poskytla viacero tabuliek týkajúcich sa podrobných výpočtov dumpingového rozpätia podľa druhu výrobku, ktoré boli analogické s tabuľkami uvedenými v prílohe 2 dočasného informačného dokumentu spomenutej v bode 27 vyššie. Rovnako ako v dočasnom informačnom dokumente Komisia aj v konečnom informačnom dokumente úplne utajila informácie založené na údajoch, ktoré poskytol výrobca z analogickej krajiny.

Komunikácia medzi žalobkyňou a Komisiou po zaslaní konečného informačného dokumentu

35 Dňa 18. marca 2013 výrobca z analogickej krajiny zaslal Komisii list, v ktorom uviedol, že „udeľuje Komisii výslovné povolenie sprístupniť [právnemu zástupcovi žalobkyne] dôvernú verziu jeho odpovede na dotazník, ako aj dôkazy získané počas overovania na mieste vykonaného v jeho priestoroch“. Tento výrobca okrem toho v uvedenom liste uviedol, že v ten istý deň zaslal tieto dokumenty žalobkyni.

36 E-mailom z 18. marca 2013 žalobkyňa na základe vyššie uvedeného listu od výrobcu z analogickej krajiny požiadala Komisiu, aby jej sprístupnila dôvernú verziu odpovede tohto výrobcu na antidumpingový dotazník, ako aj dôkazy získané počas overovania na mieste vykonaného v jeho priestoroch. Žalobkyňa v tomto e-maile okrem toho „s prihliadnutím na povolenie výrobcu z analogickej krajiny sprístupniť dôvernú verziu jeho odpovede na dotazník“ požiadala Komisiu, aby jej sprístupnila všetky výpočty normálnej hodnoty. Napokon požiadala o konkrétne informácie týkajúce sa po prvé spôsobu, akým bola stanovená normálna hodnota nezodpovedajúcich druhov príslušného výrobku, po druhé spôsobu, akým Komisia rozlišovala medzi príslušenstvom s čiernou povrchovou úpravou a príslušenstvom s galvanizovanou povrchovou úpravou, a po tretie základu, na ktorom Komisia dospela k záveru, že jednotková spotreba oceľového šrotu zo strany výrobcu z analogickej krajiny a spotreba tohto materiálu zo strany žalobkyne je takmer rovnaká.

37 Žalobkyňa v druhom e-maile z 19. marca 2013 zopakovala svoju žiadosť. K dôvodu zamietnutia sa konkrétne vyjadrila, že podľa informácií poskytnutých výrobcom z analogickej krajiny Komisia tomuto výrobcovi tvrdila, že nie je možné selektívne zrušiť dôvernosť vo vzťahu k určitým konkrétnym dotknutým osobám. Žalobkyňa v tejto súvislosti uviedla jednak, že výpočty dumpingového rozpätia a v dôsledku toho aj údaje týkajúce sa normálnej hodnoty sú špecifické pre dotknutý podnik, a jednak, že základné nariadenie nevylučuje, že by sa osobitné povolenie osoby, ktorá poskytla dôverné informácie, mohlo vzťahovať len na jednu dotknutú osobu. Okrem toho uviedla, že môže byť dotknuté jej právo na obranu, a požiadala, aby bol predmetný spor predložený na rozhodnutie úradníkovi poverenému vypočutím, ktorého úlohu upravuje rozhodnutie predsedu Európskej komisie 2012/199/EÚ z 29. februára 2012 o funkcii a pôsobnosti úradníka pre vypočutie v určitých obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 107, s. 5).

38 Vedúci odboru antidumpingového prešetrovania Komisie vo svojej e-mailovej odpovedi z 21. marca 2013 zamietol žiadosti žalobkyne, pričom svoje zamietnutie odôvodnil takto: „Informácie týkajúce sa normálnej hodnoty boli použité pre všetkých troch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky a nie len pre spoločnosť Jinan Meide. Sprístupnenie týchto informácií iba spoločnosti Jinan Meide by teda viedlo k selektívnemu sprístupneniu dôverných informácií jednej dotknutej osobe, zatiaľ čo ostatné dotknuté osoby, ktorých sa tieto informácie týkajú, by nemali takýto zvýhodnený prístup k dôverným informáciám.“ V neskoršom e-maile z toho istého dňa sa úradník poverený vypočutím vyjadril, že súhlasí so stanoviskom uvedeným v uvedenom e-maile, a zdôraznil, že základným prvkom je nediskriminačné zaobchádzanie s účastníkmi konania.

39 Dňa 25. marca 2013 žalobkyňa predložila svoje pripomienky ku konečnému informačnému dokumentu. Žalobkyňa sa vrátila k sporu, ktorý vznikol medzi ňou a Komisiou počas e-mailovej komunikácie spomenutej v bodoch 36 až 38 vyššie, a zopakovala svoju žiadosť o sprístupnenie dôvernej verzie odpovede výrobcu z analogickej krajiny na antidumpingový dotazník a dôkazov získaných počas overovania na mieste vykonaného v jeho priestoroch, ako aj žiadosť o úplné sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty. Žalobkyňa sa okrem toho vyjadrila k určitým konkrétnym otázkam týkajúcim sa stanovenia normálnej hodnoty, pričom niektoré z nich uviedla už vo svojich pripomienkach k dočasnému informačnému dokumentu. Žalobkyňa tento krát vychádzala z údajov výrobcu z analogickej krajiny, ktoré jej tento výrobca medzičasom poskytol, ako uviedol vo svojom e-maile z 18. marca 2013 (pozri bod 35 vyššie).

40 Žalobkyňa predovšetkým zopakovala svoju osobitnú žiadosť uvedenú vo svojom e-maile z 18. marca 2013 (pozri bod 36 vyššie), ktorá sa týkala sprístupnenia metódy výpočtu normálnej hodnoty nezodpovedajúcich druhov príslušného výrobku. Domnievala sa totiž, že spresnenie, ktoré jej Komisia poskytla v konečnom informačnom dokumente a ktoré sa týkalo skutočnosti, že normálna hodnota týchto výrobkov bola upravená na základe trhovej hodnoty rozdielov vo fyzikálnych vlastnostiach, nie je dostatočné. Okrem toho uviedla, že sama vyrába 1 645 druhov príslušného výrobku, zatiaľ čo výrobca z analogickej krajiny vyrába len 287 podobných druhov výrobku, takže pre 83 % druhov príslušného

výrobku neexistoval zodpovedajúci výrobok. Navyše len 5 738 ton z 11 130 ton, ktoré počas obdobia prešetrovania vyviezla do Únie, sa týkalo zodpovedajúcich druhov výrobkov. Za týchto podmienok bolo požadované sprístupnenie absolútne zásadné z hľadiska jej práva na obranu.

41 Žalobkyňa okrem toho navrhla úpravy týkajúce sa jednak rozdelenia výrobných nákladov na základe obratu a jednak výpočtu úprav normálnej hodnoty v prípade nákladov na dopravu a balenie. Žalobkyňa tiež zopakovala a spresnila svoje žiadosti o úpravy týkajúce sa výrobného procesu a produktivity, ktoré predložila vo svojich pripomienkach k dočasnému informačnému dokumentu, ako aj svoje výhrady k úprave z dôvodu nenávratnej DPH, ktoré tiež uviedla v rámci uvedených pripomienok. Okrem toho sformulovala aj novú žiadosť o úpravu týkajúcu sa predaného množstva.

42 Na vypočutí 26. marca 2013, ktoré jej útvary Komisie umožnili, žalobkyňa pripomenula svoje žiadosti a výhrady, ktoré uviedla v rámci svojich pripomienok k žiadosti o konečné poskytnutie informácií. V nadväznosti na toto vypočutie žalobkyňa v liste z 27. marca 2013 uviedla, že Komisia na vypočutí 26. marca 2013 uviedla, že metodika použitá pri tomto výpočte vychádzala z priemernej normálnej hodnoty stanovenej pre zodpovedajúce druhy výrobku, upravenej stanovením trhovej hodnoty [rozdielov fyzikálnych vlastností] na základe vývozných cien do Únie, ktoré žalobkyňa stanovila pre nezodpovedajúce druhy príslušného výrobku. Žalobkyňa v tejto súvislosti uviedla, že táto metodika je podľa nej založená na predpoklade, ktorý nie je ani odôvodnený ani overiteľný, že trhová hodnota rozdielov fyzikálnych vlastností sa odráža vo vývozných cenách, a navrhla alternatívnu metódu spočívajúcu v obmedzení počtu nezodpovedajúcich druhov výrobku skrátením kontrolných čísel výrobku umožňujúcich ich identifikáciu.

Napadnuté nariadenie

43 Dňa 13. mája 2013 Rada Európskej únie prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 430/2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kujnej liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Thajsku a ktorým sa ukončuje konanie týkajúce sa Indonézie (Ú. v. EÚ L 129, s. 1, ďalej len „napadnuté nariadenie“).

44 V odôvodnení 15 napadnutého nariadenia Rada uvádza, že keďže neboli predložené žiadne pripomienky k THZ, dočasné zistenia uvedené v odôvodneniach 32 až 46 dočasného nariadenia sa týmto potvrdzujú.

45 V odôvodnení 17 napadnutého nariadenia Rada uvádza, že prijala tvrdenie jedného čínskeho vyvážajúceho výrobcu, podľa ktorého by sa normálna hodnota mala vypočítať na základe domáceho predaja výrobcu z analogickej krajiny, aj keď nedosahuje reprezentatívne množstvo. Uvádza, že na stanovenie normálnej hodnoty sa teda použil tento predaj realizovaný pri bežnom obchodovaní.

46 V odôvodnení 18 napadnutého nariadenia Rada uvádza, že prijala aj tvrdenie toho istého čínskeho vyvážajúceho výrobcu, podľa ktorého by sa dumpingové rozpätie malo stanoviť na základe všetkých vývozných predajov a nie iba na základe predaja týkajúceho sa druhov príslušného výrobku zodpovedajúcich priamo porovnateľným druhom výrobku predávaným výrobcom z analogickej krajiny na jeho domácom trhu.

47 V odôvodnení 19 napadnutého nariadenia Rada uvádza, že keďže neboli predložené žiadne ďalšie pripomienky k normálnej hodnote, vývozným cenám a spravodlivému porovnaniu, zistenia uvedené v odôvodneniach 54, 59 až 61 a 64 až 67 dočasného nariadenia sa týmto potvrdili.

48 Z odôvodnenia 20 napadnutého nariadenia vyplýva, že vážená priemerná normálna hodnota každého druhu podobného výrobku stanovená pre analogickú krajinu podľa metódy opísanej v odôvodneniach 17 až 19 tohto nariadenia sa porovnala s váženou priemernou vývoznou cenou zodpovedajúceho druhu príslušného výrobku.

49 Podľa tabuľky uvedenej v odôvodnení napadnutého nariadenia sa konečné dumpingové rozpätie žalobkyne stanovuje na 40,8 %.

50 Článok 1 ods. 1 napadnutého nariadenia stanovuje:

„Týmto sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kujnej liatiny s výnimkou prvkov svorných spojok s metrickým závitom podľa normy ISO DIN 13 a okrúhlych káblových spojok so závitom z kujného železa bez príklopky, ktoré v súčasnosti patrí pod číselný znak KN ex 7307 19 10 (kód TARIC 7307191010) a pochádza z Čínskej ľudovej republiky (ďalej len ‚ČĽR‘) a Thajska.“

51 V článku 1 ods. 2 napadnutého nariadenia sa stanovuje, pokiaľ ide o žalobkyňu, že sadzba konečného antidumpingového cla uplatniteľná na čistú franko cenu na hranici Únie pred preclením je pre uvedený výrobok stanovená na 40,8 %.

Konanie a návrhy účastníkov konania

52 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 7. augusta 2013 žalobkyňa podala túto žalobu.

53 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 26. septembra 2013 Komisia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady, žalovanej. Žalobkyňa a Rada nepredložili pripomienky k tomuto návrhu. Uznesením z 19. novembra 2013 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu povolil vstup Komisie do konania ako vedľajšieho účastníka konania. Komisia predložila svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania a ostatní účastníci konania predložili svoje pripomienky k tomuto vyjadreniu v stanovených lehotách.

54 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom sa na ňu uplatňuje,

— uložil Rade a Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

55 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

56 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

57 Žalobkyňa uvádza na podporu svojej žaloby päť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení jej práva na obranu, ako aj článku 6 ods. 7 a článku 20 ods. 2 a 4 základného nariadenia inštitúciami Únie v rozsahu, v akom jej tieto inštitúcie odmietli sprístupniť informácie relevantné na stanovenie normálnej hodnoty. Druhý žalobný dôvod je založený hlavne na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia a článku 2.4 antidumpingovej dohody v rozsahu, v akom inštitúcie zamietli žiadosti o úpravy normálnej hodnoty predložené žalobkyňou, a subsidiárne na nedostatku odôvodnenia. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 7 písm. a), článku 2 ods. 10 *ab initio* a písm. a) a článku 2 ods. 11 v spojení s článkom 2 ods. 7 písm. a) a ods. 8 a 9 a článkom 9 ods. 5 základného nariadenia, ako aj zásady zákazu diskriminácie v rozsahu, v akom inštitúcie použili nesprávnu metodiku na stanovenie normálnej hodnoty nezodpovedajúcich výrobkov. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 7 základného nariadenia v rozsahu, v akom Komisia oznámila svoje závery týkajúce sa THZ až 9. júla 2012. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 3 ods. 1, 2 a 3 základného nariadenia v rozsahu, v akom je určenie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie založené na nepresných údajoch týkajúcich sa objemu dumpingového dovozu z Číny.

58 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať najskôr štvrtý a potom prvý žalobný dôvod.

O štvrtom žalobnom dôvode

59 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že k oznámeniu záverov týkajúcich sa THZ došlo až po takmer piatich mesiacoch od začatia prešetrovania, čo predstavuje porušenie lehoty troch mesiacov stanovenej v článku 2 ods. 7 základného nariadenia. Tento výklad potvrdzuje aj judikatúra Súdneho dvora. Žalobkyňa tiež tvrdí, že keby bolo rozhodnutie o THZ prijaté skôr, mohla by lepšie uplatniť svoje právo na obranu. Okrem toho tvrdenie inštitúcií, že oneskorené prijatie rozhodnutia o THZ bolo spôsobené tým, že čínski vyvážajúci výrobcovia neboli k dispozícii na overovania na mieste, je vecne nesprávne a z právneho hľadiska irelevantné. Žalobkyňa napokon tvrdí, že keďže k porušeniu článku 2 ods. 7 základného nariadenia došlo 16. mája 2012, nevzťahoval sa na ňu článok 2 pozmeňujúceho nariadenia, ktorý stanovuje, že toto nariadenie sa uplatňuje na nové prešetrovania a prešetrovania prebiehajúce od 15. decembra 2012, pričom tento článok je v každom prípade protiprávny.

60 Rada a Komisia sa domnievajú, že túto argumentáciu treba zamietnuť.

61 Na úvod je potrebné uviesť, že článok 2 ods. 7 písm. c) druhý pododsek základného nariadenia v znení pred nadobudnutím účinnosti pozmeňujúceho nariadenia uvedeného v bode 2 vyššie, ku ktorému došlo 15. decembra 2012, stanovoval, že rozhodnutie určujúce, či výrobca spĺňa uvedené kritériá THZ, sa prijme do troch mesiacov od začatia prešetrovania. Po nadobudnutí účinnosti článku 1 bodu 1 písm. a) pozmeňujúceho nariadenia toto ustanovenie základného nariadenia stanovuje, že rozhodnutie o THZ musí byť prijaté obvykle do siedmich mesiacov od začatia prešetrovania, ale v každom prípade nie neskôr ako do ôsmich mesiacov po začatí prešetrovania. Okrem toho článok 2 pozmeňujúceho nariadenia stanovuje, že toto nariadenie sa uplatňuje na všetky nové a na všetky prebiehajúce prešetrovania od 15. decembra 2012.

62 Navyše ako bolo pripomenuté v bode 5 vyššie, v prejednávanej veci Komisia listom z 9. júla 2012 oznámila žalobkyni podstatné skutočnosti a úvahy, na základe ktorých rozhodla, že jej neudelí THZ. Ako vyplýva z tohto listu, ktorý bol založený do spisu v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, Komisia v tejto súvislosti odkazuje na „podstatné skutočnosti a úvahy, na základe ktorých má v úmysle navrhnúť, že [žalobkyni] neudelí THZ“. Ako však účastníci konania potvrdili na pojednávaní, túto formuláciu možno vysvetliť skutočnosťou, že v súlade s judikatúrou má Komisia v priebehu prešetrovania možnosť prehodnotiť svoje rozhodnutie týkajúce sa THZ (rozsudok z 1. októbra 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, C-141/08 P, Zb., EU:C:2009:598, body 110 až

113). Komisia tak napriek tejto formulácii práve týmto listom z 9. júla 2012 v skutočnosti rozhodla podľa článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia o tom, či žalobkyňa spĺňa kritériá na udelenie THZ.

63 V prvom rade treba teda preskúmať, ktoré znenie článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia je uplatniteľné na toto rozhodnutie, aby bolo možné určiť, či bolo rozhodnutie Komisie z 9. júla 2012 prijaté po uplynutí lehoty stanovenej v tomto ustanovení. Inštitúcie v tejto súvislosti v podstate tvrdia, že zmena lehoty stanovenej v článku 2 ods. 7 písm. c) druhom pododseku základného nariadenia, ktorú zaviedlo pozmeňujúce nariadene, je uplatniteľná na rozhodnutie týkajúce sa THZ z 9. júla 2012 z dôvodu, že prešetrovanie dotknuté v prejednávanej veci prebiehalo k 15. decembru 2012 a článok 2 pozmeňujúceho nariadenia stanovuje uplatňovanie uvedenej zmeny na takéto prešetrovania. Tento výklad treba zamietnuť.

64 Treba totiž pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa nová právna norma v zásade uplatní od nadobudnutia účinnosti aktu, ktorým sa táto norma zavádza, a že hoci sa neuplatní na právne situácie, ktoré vznikli a definitívne prebehli za účinnosti predchádzajúceho zákona, uplatní sa na ich budúce účinky, ako aj na nové právne situácie. Bez toho, aby tým bola dotknutá zásada zákazu retroaktivity právnych aktov, platí niečo iné len vtedy, keď novú normu sprevádzajú osobitné ustanovenia, ktoré konkrétne určujú podmienky jej časovej platnosti. Osobitne sa procesné pravidlá všeobecne uplatňujú od dátumu, kedy nadobudnú účinnosť, na rozdiel od hmotnoprávnych predpisov, ktoré sa spravidla vykladajú tak, že sa vzťahujú na skutočnosti existujúce pred nadobudnutím ich účinnosti len v rozsahu, v akom z ich znenia, cieľa a štruktúry vyplýva, že sa im má takýto účinok priznať (pozri rozsudok z 26. marca 2015, Komisia/Moravia Gas Storage, C-596/13 P, Zb., EU:C:2015:203, body 32 a 33 a citovanú judikatúru).

65 Súdny dvor tiež rozhodol, že ustanovenie predstavujúce právny základ aktu, ktoré oprávňuje inštitúciu Únie na prijatie predmetného aktu, musí platiť ku dňu jeho prijatia (pozri rozsudok Komisia/Moravia Gas Storage, bod 64 vyššie, EU:C:2015:203, bod 34 a citovanú judikatúru).

66 V prejednávanej veci článok 2 pozmeňujúceho nariadenia stanovuje, že toto nariadenie sa uplatňuje na konania prebiehajúce od 15. decembra 2012, t. j. odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti. Navyše z judikatúry pripomenutej v bode 64 vyššie vyplýva, že zmena lehoty na rozhodnutie o THZ, ktorú zaviedol článok 1 bod 1 písm. a) pozmeňujúceho nariadenia, by bola uplatniteľná aj pri neexistencii ustanovení tohto článku 2, keďže ide o zmenu procesného pravidla. Ak teda bolo potrebné spresniť v tomto článku, že pozmeňujúce nariadenie sa uplatňuje na všetky nové prešetrovania a prešetrovania prebiehajúce odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti, bolo to z dôvodu, že pozmeňujúce nariadenie obsahovalo popri uvedenej zmene lehoty aj ustanovenia, ktorými sa menili hmotnoprávne predpisy týkajúce sa rozhodnutia o THZ [článok 1 bod 1 písm. b) a článok 1 bod 2]. V súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 64 vyššie sa však takéto hmotnoprávne predpisy nemôžu uplatňovať na situácie vzniknuté pred nadobudnutím ich účinnosti, pokiaľ nie je takéto uplatňovanie výslovne stanovené alebo prinajmenšom nevyplýva z cieľa alebo štruktúry uvedených predpisov.

67 Uvedená zmena lehoty na rozhodnutie o THZ sa tak v rámci prebiehajúceho antidumpingového prešetrovania v zásade uplatňovala na akékoľvek rozhodnutie Komisie týkajúce sa určenia, či podnik spĺňa kritériá na udelenie THZ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia, ktoré bolo prijaté 15. decembra 2012 alebo neskôr.

68 Naopak na rozdiel od tvrdenia inštitúcií článok 2 pozmeňujúceho nariadenia nemohol mať za následok uplatniteľnosť článku 1 bodu 1 písm. a) pozmeňujúceho nariadenia na rozhodnutie o THZ prijaté pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia. Tým by sa totiž tomuto ustanoveniu priznal retroaktívny účinok, ktorý zo znenia tohto článku 2 pozmeňujúceho nariadenia nevyplýva. Okrem toho z judikatúry pripomenutej v bode 64 vyššie vyplýva, že hoci sa nové predpisy, osobitne procesné pravidlá, môžu vzťahovať na právne situácie, ktoré vznikli a definitívne prebehli za účinnosti predchádzajúcich predpisov, uplatňovanie týchto nových predpisov musí dodržiavať zásadu zákazu

retroaktivity. Ako vyplýva z judikatúry pripomenutej v bode 65 vyššie, dodržiavanie tejto zásady zákazu retroaktivity má predovšetkým za následok, že zákonnosť aktu Únie sa musí v zásade posudzovať s ohľadom na ustanovenie predstavujúce právny základ tohto aktu, ktoré bolo účinné ku dňu jeho prijatia.

69 V prejednávanej veci však v deň prijatia rozhodnutia Komisie o neudelení THZ žalobkyni, t. j. 9. júla 2012, článok 2 ods. 7 písm. c) druhý pododsek základného nariadenia, ktorý predstavuje právny základ tohto rozhodnutia, stanovoval, že Komisia má na prijatie takéhoto rozhodnutia lehotu troch mesiacov od začatia prešetrovania. V rozpore s tvrdeniami inštitúcií treba teda zákonnosť uvedeného rozhodnutia posúdiť s ohľadom na túto lehotu a nie s ohľadom na lehotu uplatniteľnú odo dňa nadobudnutia účinnosti pozmeňujúceho nariadenia, ku ktorému došlo 15. decembra 2012.

70 Po druhé v rozpore s tým, čo naznačujú inštitúcie, lehota stanovená článkom 2 ods. 7 písm. c) druhým pododsekom základného nariadenia nie je len orientačná z toho dôvodu, že v súlade s bodmi 110 až 113 rozsudku Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, bod 62 vyššie (EU:C:2009:598), môže Komisia kedykoľvek v priebehu prešetrovania zmeniť svoje pôvodné rozhodnutie. Súdny dvor sa totiž v týchto bodoch nevyjadroval k možnosti Komisie nedodržať uvedenú lehotu, pričom táto možnosť navyše ani nebola predmetom sporu, o ktorom Súdny dvor v tomto rozsudku rozhodoval. Súdny dvor v týchto bodoch len uviedol, že článok 2 ods. 7 písm. c) druhý pododsek základného nariadenia nemôže byť vykladaný spôsobom, ktorý by Komisiu nútil navrhnúť Rade konečné opatrenia, ktoré by na škodu dotknutého podniku ponechali v platnosti chybu spôsobenú pri pôvodnom posúdení hmotných kritérií stanovených článkom 2 ods. 7 písm. c) prvým pododsekom základného nariadenia. Súdny dvor z toho vyvodil, že preto v prípade, ak Komisia zistí, že jej pôvodné posúdenie sa vyznačuje takouto chybou, je jej úlohou vyvodiť z toho primerané dôsledky, a to za dodržania procesných záruk (rozsudok Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, bod 62 vyššie, EU:C:2009:598, body 111 a 112). Samotná skutočnosť, že Komisia mala v súlade s touto judikatúrou možnosť, alebo dokonca povinnosť prehodnotiť pôvodné rozhodnutie o THZ vyznačujúce sa nesprávnym posúdením, nemá preto vplyv na jej povinnosť dodržať lehotu na prijatie takéhoto pôvodného rozhodnutia, ktorá je stanovená základným nariadením.

71 Okrem toho znenie článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia neobsahuje nijakú informáciu, ktorá by umožňovala vykladať ním stanovenú lehotu ako čisto orientačnú. Navyše niektoré jazykové verzie tohto ustanovenia, ako jeho anglická a francúzska verzia, v ktorých sú použité slovesá „shall“ a „doit“, odkazujú výslovne na povinnosť Komisie rozhodnúť pri dodržaní tejto lehoty. Navyše, ako tvrdí žalobkyňa, body 36 až 39 rozsudku z 2. februára 2012, Brosmann Footwear (HK) a i./Rada (C-249/10 P, Zb., EU:C:2012:53), a body 29 až 32 rozsudku z 15. novembra 2012, Zhejiang Aokang Shoes/Rada (C-247/10 P, EU:C:2012:710), výslovne potvrdili záväzný charakter uvedenej lehoty.

72 Dodržanie lehoty troch mesiacov na rozhodnutie o THZ, ktorú stanovuje článok 2 ods. 7 písm. c) druhý pododsek základného nariadenia, preto nepredstavovalo pre Komisiu možnosť, ale povinnosť.

73 Po tretie okolnosti týkajúce sa zorganizovania overovania na mieste, na ktoré Rada a Komisia poukazujú na účely odôvodnenia oneskoreného prijatia rozhodnutia o THZ týkajúceho sa žalobkyne, neoprávňujú Komisiu odchýliť sa od takejto povinnosti.

74 Jednak článok 2 ods. 7 písm. c) druhý pododsek základného nariadenia v znení účinnom ku dňu prijatia rozhodnutia z 9. júla 2012 neupravoval možnosť odchýliť sa od povinnosti rozhodnúť o THZ v lehote troch mesiacov.

75 Taktiež treba uviesť, že v prejednávanej veci, ako vyplýva z odôvodnenia 40 dočasného nariadenia (pozri bod 12 vyššie), ktoré je potvrdené odôvodnením 15 napadnutého nariadenia, inštitúcie odôvodňujú oneskorené prijatie rozhodnutia o THZ týkajúceho sa žalobkyne tým, že Komisia nemohla skôr vykonať overovania na mieste v priestoroch čínskych vývozcov z dôvodu, že neboli

k dispozícii. Rada vo svojom vyjadrení k žalobe spresňuje toto odôvodnenie, pričom uvádza, že čínski vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky oznámili, že sú k dispozícii len v jednom z troch možných období, ktoré im Komisia navrhla, a to v období od 9. do 11. mája 2012. Podľa Rady však bolo prakticky nemožné, aby Komisia počas tohto jedného obdobia súbežne zrealizovala overovania na mieste u troch dotknutých vyvážajúcich výrobcov. Práve z tohto dôvodu museli byť tieto návštevy preplánované, takže Komisia nemohla prijať rozhodnutie týkajúce sa THZ v stanovenej lehote.

76 Inštitúcie však nezachádzajú až k tvrdeniu, že z dôvodu týchto okolností bolo pre Komisiu absolútne nemožné prijať rozhodnutie týkajúce sa THZ v stanovenej lehote, ani že oneskorené prijatie tohto rozhodnutia je prípadom vyššej moci, t. j. že podľa ustálenej judikatúry nedodržanie predmetnej lehoty bolo vyvolané mimoriadnymi a nepredvídateľnými udalosťami, nezávislými od inštitúcií, ktorých dôsledkom sa nemohlo ani napriek všetkej vynaloženej starostlivosti zabrániť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. marca 1988, McNicholl a i., 296/86, Zb., EU:C:1988:125, bod 11, a zo 4. marca 2010, Komisia/Taliansko, C-297/08, Zb., EU:C:2010:115, bod 85). V každom prípade aj za predpokladu, že by inštitúcie mali poukázaním na okolnosti uvedené v bode 75 vyššie v úmysle dovolávať sa pojmu vyššia moc, je potrebné uviesť, že kritériá, ktoré stanovila už citovaná judikatúra na účely uplatniteľnosti tohto pojmu, nie sú v prejednávanej veci zjavne splnené. V tejto súvislosti z písomností v spise vyplýva, že Komisia e-mailom zo 4. apríla 2012 navrhla čínskym vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky tri obdobia na účely vykonania overovania na mieste v ich priestoroch, ktoré zahŕňali termíny od 2. do 4. mája 2012, od 7. do 9. mája 2012 a od 9. do 11. mája 2012. Ďalej treba uviesť, že všetky tri tieto obdobia boli pomerne blízko k dátumu uplynutia lehoty na prijatie rozhodnutia o THZ, t. j. najneskôr 17. mája 2012. Inštitúcie teda nepreukazujú, ba dokonca ani netvrdia, že Komisia vynaložila všetku možnú náležitú starostlivosť, aby navrhla obdobia overovania na mieste, ktoré by jej poskytli dostatočný rozhodovací priestor na prijatie rozhodnutia o THZ pred uplynutím uvedenej lehoty. Okrem toho skutočnosť, že traja čínski vyvážajúci výrobcovia boli k dispozícii len v jednom z troch období navrhnutých Komisiou, v prejednávanej veci zjavne nepredstavuje mimoriadnu a nepredvídateľnú udalosť.

77 Treba však konštatovať, ako bolo uvedené v bode 62 vyššie, že rozhodnutie o THZ týkajúce sa žalobkyne bolo prijaté 9. júla 2012, a teda po uplynutí lehoty vyplývajúcej z článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia, ktorou bol, ako bolo uvedené v bode 76 vyššie, najneskôr 17. máj 2012.

78 Zo všetkého uvedeného preto vyplýva, že Komisia porušila svoju povinnosť podľa článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia rozhodnúť o THZ v súvislosti so žalobkyňou v lehote troch mesiacov od začatia prešetrovania.

79 Znenie článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia ani prípravné práce, ktoré viedli k vloženiu tohto ustanovenia do základného nariadenia, však neuviedli nič k dôsledkom nedodržania lehoty troch mesiacov stanovenej týmto ustanovením (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bot v spojených veciach C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, Zb., EU:C:2015:620, bod 82).

80 V tejto súvislosti, ako bolo uvedené v bode 59 vyššie, žalobkyňa tvrdí, že keby bolo rozhodnutie o THZ prijaté skôr, mohla by lepšie uplatniť svoje právo na obranu. Žalobkyňa odôvodňuje toto tvrdenie všeobecným vyjadrením, že jednak cieľom uvedenej lehoty troch mesiacov je umožniť vyvážajúcim výrobcom pôsobiacim v krajinách s iným ako trhovým hospodárstvom, aby mali jasné právne postavenie počas dostatočne dlhého obdobia prešetrovania, a jednak že oneskorené prijatie rozhodnutia o THZ môže mať vplyv na ďalšie aspekty tohto konania.

81 Podľa ustálenej judikatúry, osobitne v oblasti dumpingu, existencia nezrovnalosti týkajúcej sa práva na obranu môže viesť k zrušeniu sporného nariadenia len vtedy, ak nie je možné úplne vylúčiť možnosť, že by správne konanie mohlo z dôvodu tejto nezrovnalosti viesť k inému výsledku, čo by sa konkrétne dotklo práva navrhovateľa na obranu (rozsudky Foshan Shunde Yongjian Housewares

& Hardware/Rada, už citovaný v bode 62 vyššie, EU:C:2009:598, body 81 a 94, a zo 16. februára 2012, Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NRTP, C-191/09 P a C-200/09 P, Zb., EU:C:2012:78, body 78 a 79).

82 Akékoľvek prekročenie lehoty troch mesiacov, ktorú má Komisia na rozhodnutie o THZ, teda nemôže automaticky viesť k zrušeniu napadnutého nariadenia, najmä ak právo navrhovateľa na obranu nebolo konkrétne dotknuté (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bot v spojených veciach C & J Clark International a Puma, už citovaný v bode 79 vyššie, EU:C:2015:620, point 87, a rozsudok z 10. októbra 2012, Ningbo Yonghong Fasteners/Rada, T-150/09, EU:T:2012:529, body 51 až 54 a citovanú judikatúru).

83 V prejednávanej veci žalobkyňa okrem všeobecných úvah týkajúcich sa cieľa a štruktúry uvedenej lehoty troch mesiacov neuvádza nijaký konkrétny argument, ktorý by mohol odôvodniť jej tvrdenie, že porušením tejto lehoty bolo dotknuté jej právo na obranu, a predovšetkým akým spôsobom by mohla v prípade, ak by k tomuto porušeniu nedošlo, lepšie uplatniť svoje právo. Na pojednávaní žalobkyňa v odpovedi na otázku, ktorou ju Všeobecný súd požiadal, aby spresnila, ktoré aspekty konania mohli byť ovplyvnené oneskoreným rozhodnutím o THZ, uviedla, že mohla skôr získať údaje výrobcu z analogickej krajiny a mala by tak dostatok času na prípravu svojej obrany, a prípadne mohla už v skoršej fáze presvedčiť Komisiu, aby jej sprístupnila výpočty normálnej hodnoty. Okrem toho tiež v podstate uviedla, že v rozsahu, v akom sú dotknuté osoby informované o dumpingovom rozpätí až neskôr počas prešetrovania, je možné, že v takejto fáze už účastníci konania nebudú môcť presvedčiť orgány, aby zmenili stanovisko.

84 Táto argumentácia však nemôže preukázať, že oneskoreným rozhodnutím o THZ boli dotknuté ostatné aspekty prešetrovania, predovšetkým ďalšie lehoty, ktoré treba v priebehu tohto konania dodržať, ani že bolo porušené právo žalobkyne na obranu.

85 Z písomností v spise totiž predovšetkým vyplýva, ako bolo pripomenuté v bode 5 vyššie, že žalobkyňa mohla predložiť pripomienky týkajúce sa rozhodnutia o THZ, ktoré oznámila Komisii 23. júla 2012, a že Komisia prijala dočasné nariadenie až 14. novembra 2012, teda o takmer štyri mesiace neskôr (pozri bod 6 vyššie). Okrem toho Komisia predložila svoj návrh konečného nariadenia až 15. apríla 2013. Komisia mala preto k dispozícii dostatok času potrebného na oboznámenie sa s pripomienkami žalobkyne, posúdenie ich relevantnosti a prípadne aj opätovné preskúmanie svojho rozhodnutia o THZ predtým, ako stanovila dočasné dumpingové rozpätie tohto podniku a navrhla konečné opatrenia.

86 Z písomností v spise ďalej vyplýva, že ku dňu prijatia rozhodnutia o THZ, t. j. 9. júla 2012, nebola normálna hodnota stanovená. Z písomností získaných od výrobcu z analogickej krajiny totiž vyplýva, že tento výrobca odpovedal na žiadosti o spresnenie, ktoré mu útvary Komisie zaslali v súvislosti s informáciami, ktoré im predložil, 29. augusta 2012. Z týchto písomností, ako aj z listu výrobcu z analogickej krajiny zaslaného Komisii 18. marca 2013 (pozri bod 35 vyššie) rovnako tak vyplýva, že táto inštitúcia vykonala overovanie na mieste v priestoroch tohto výrobcu v dňoch 19. až 21. septembra 2012. Žalobkyňa preto v nijakom prípade nemohla mať prístup ku všetkým údajom, ktoré Komisii poskytol výrobca z analogickej krajiny, pred týmto dátumom. V každom prípade z pripomienok žalobkyne týkajúcich sa dočasného informačného dokumentu vyplýva, že žalobkyňa sa dozvedela o totožnosti výrobcu z analogickej krajiny až z dokumentu, ktorý jej bol doručený 15. novembra 2012 (pozri bod 26 vyššie). Oneskorené prijatie rozhodnutia o THZ preto nemohlo mať nijaký vplyv na schopnosť žalobkyne pripraviť si svoju obranu v dostatočnej lehote na základe informácií, ktoré mohla získať od výrobcu z analogickej krajiny.

87 Z písomností v spise napokon nevyplýva, že by počas obdobia odo dňa uplynutia uvedenej lehoty troch mesiacov, t. j. najneskôr 17. mája 2012, do dňa prijatia dočasného nariadenia nastali také etapy konania, ktoré boli dotknuté nedodržaním uvedenej lehoty.

88 Treba sa preto domnievať, že žalobkyňa nepreukázala, že keby bolo rozhodnutie o THZ prijaté v lehote stanovenej článkom 2 ods. 7 písm. c) druhým pododsekom základného nariadenia, v znení pred nadobudnutím účinnosti pozmeňujúceho nariadenia, konanie mohlo viesť k inému výsledku, a že teda jej právo na obranu bolo konkrétne dotknuté nedodržaním tejto lehoty.

89 Z uvedeného vyplýva, že štvrtý žalobný dôvod treba zamietnuť.

O prvom žalobnom dôvode

90 Prvý žalobný dôvod je založený na troch výhradách. Žalobkyňa svojou prvou výhradou vytýka inštitúciám Únie, že jej v rozpore s článkom 20 ods. 2 a 4 základného nariadenia odmietli prístup k výpočtom normálnej hodnoty po tom, ako získala povolenie od výrobcu z analogickej krajiny oboznámiť sa s podkladovými údajmi pre tieto výpočty. Svojou druhou výhradou žalobkyňa vytýka inštitúciám, že jej neposkytli možnosť nahliadnuť do e-mailovej komunikácie medzi výrobcom z analogickej krajiny a Komisiou, čo je v rozpore s článkom 6 ods. 7 základného nariadenia. Napokon svojou treťou výhradou žalobkyňa vytýka inštitúciám, že jej v rozpore s článkom 20 ods. 2 a 4 základného nariadenia včas a v písomnej forme neposkytli metodiku použitú na stanovenie trhovej hodnoty použitej na stanovenie normálnej hodnoty nezodpovedajúcich výrobkov. Žalobkyňa sa okrem toho domnieva, že každé z týchto údajných porušení ustanovení základného nariadenia viedlo k porušeniu jej práva na obranu.

Úvodné úvahy

91 Na úvod je potrebné pripomenúť zásady a procesné záruky, ktoré sú inštitúcie povinné dodržiavať, keď osoby dotknuté antidumpingovým prešetrovaním žiadajú o výkon svojho práva na obranu tým, že získajú prístup k informáciám týkajúcim sa skutočností alebo úvah, ktoré môžu byť základom antidumpingových opatrení.

92 Predovšetkým podľa ustálenej judikatúry požiadavky vyplývajúce z rešpektovania práva na obhajobu je potrebné dodržiavať nielen v rámci konaní, ktoré môžu viesť k uloženiu sankcií, ale aj v prešetrovaniach, ktoré predchádzajú prijatiu antidumpingových nariadení, ktoré sa môžu dotknutých podnikov priamo a osobne dotýkať a mať pre ne nepriaznivé dôsledky. Konkrétne v rámci poskytovania informácií dotknutým podnikom počas prešetrovania rešpektovanie ich práva na obranu predpokladá, že dotknutým podnikom musí byť v priebehu správneho konania umožnené účinne vyjadriť ich stanovisko k existencii a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností a k dôkazom uvádzaným Komisiou na podporu jej tvrdenia o existencii dumpingových praktík a ujmy, ktorá z nich vyplýva (pozri rozsudky z 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada, T-249/06, Zb., EU:T:2009:62, bod 64 a citovanú judikatúru, a Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, už citovaný v bode 81 vyššie, EU:C:2012:78, bod 76 a citovanú judikatúru).

93 Z judikatúry Všeobecného súdu však vyplýva, že osobám dotknutým antidumpingovým prešetrovaním prislúcha, aby inštitúciám umožnili posúdiť problémy, ktoré im môžu vzniknúť z absencie určitej informácie v rámci informácií, ktoré im boli poskytnuté k dispozícii. Takáto dotknutá osoba *a fortiori* nemôže pred súdom Únie namietať proti tomu, že jej nebola poskytnutá určitá informácia, ak počas prešetrovania, ktoré viedlo k spornému antidumpingovému nariadeniu, nepredložila inštitúciám nijakú žiadosť týkajúcu sa tejto konkrétnej informácie (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. decembra 2008, HEG a Graphite India/Rada, T-462/04, Zb., EU:T:2008:586, bod 47 a citovanú judikatúru, a z 10. októbra 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener a Shanghai Prime Machinery/Rada, T-170/09, EU:T:2012:531, body 134 a 135).

94 Okrem toho zásady, ktorými sa riadi právo na informácie, musia byť zosúladené s požiadavkami dôverného zaobchádzania, najmä s povinnosťou inštitúcií rešpektovať obchodné tajomstvo (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. marca 1985, Timex/Rada a Komisia, 264/82, Zb., EU:C:1985:119,

bod 24; z 18. decembra 1997, Ajinomoto a NutraSweet/Rada, T-159/94 a T-160/94, Zb., EU:T:1997:209, bod 75, a z 11. júla 2013, Hangzhou Duralamp Electronics/Rada, T-459/07, EU:T:2013:369, bod 115). V tejto súvislosti povinnosť inštitúcií zabezpečiť dôverné zaobchádzanie s informáciou, ktorej zverejnenie by malo výrazne nepriaznivý dopad na podnik, ktorý ju poskytol, nemôže zbavovať ostatné dotknuté osoby, najmä vývozcov, procesných záruk stanovených základným nariadením, ani zbavovať práva, ktoré sú im priznané podľa tých istých ustanovení, ich podstaty (pozri v tomto zmysle rozsudky Timex/Rada a Komisia, už citovaný, EU:C:1985:119, bod 29, a z 8. novembra 2011, Zhejiang Harmonic Hardware Products/Rada, T-274/07, EU:T:2011:639, bod 59).

95 Inštitúciám v rámci antidumpingových prešetrovaní ďalej prislúcha, aby dbali na dodržanie zásady riadnej správy vecí verejných zakotvenej v článku 41 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie, podľa ktorej má každý právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote. Podľa článku 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv právo na riadnu správu vecí verejných zahŕňa najmä právo každého byť vypočutý predtým, ako sa voči nemu prijme individuálne opatrenie, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 20. mája 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/Rada, T-310/12, EU:T:2015:295, bod 224).

96 Napokon treba pripomenúť, že tieto zásady sa v základnom nariadení vykonávajú prostredníctvom komplexného systému procesných záruk, ktorého cieľom je jednak umožniť dotknutým osobám účinne brániť svoje záujmy a jednak zachovať, ak je to potrebné, dôvernosť informácií použitých v priebehu antidumpingového prešetrovania, ako aj prostredníctvom pravidiel, ktoré umožňujú zosúladiť tieto dve požiadavky.

97 Po prvé cieľom článku 6 ods. 7 a článku 20 základného nariadenia, ktoré v podstate zodpovedajú ustanoveniam článkov 6.4 a 6.9 antidumpingovej dohody, je definovať procesné záruky, ktoré zaručujú právo dotknutých osôb na informácie.

98 Článok 6 ods. 7 základného nariadenia stanovuje, že dotknuté osoby sa môžu na základe písomnej žiadosti oboznámiť so všetkými informáciami, ktoré poskytla akákoľvek osoba dotknutá prešetrovaním, s výnimkou interných dokumentov pripravených orgánmi Únie alebo jej členských štátov, ak sú tieto informácie relevantné pre obranu ich záujmov, nie sú dôverné a boli použité pri prešetrovaní.

99 Ďalej článok 20 základného nariadenia stanovuje dve fázy prešetrovania, počas ktorých môžu dotknuté osoby získať konkrétne informácie o podstatných skutočnostiach a úvahách, ktoré by mohli byť základom antidumpingových opatrení. Jednak podľa odseku 1 tohto článku tieto osoby majú právo byť podrobne informované o podstatných skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých boli uložené prechodné opatrenia. Ďalej podľa odsekov 2 a 4 tohto článku v znení uplatniteľnom na skutkový stav prejednávanej veci tieto osoby majú právo byť informované o podstatných skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých môže byť prijaté konečné rozhodnutie, ešte pred prijatím tohto rozhodnutia alebo predložením príslušného návrhu Komisiou.

100 Okrem toho článok 20 základného nariadenia podmieňuje poskytnutie týchto konkrétnych informácií určitým množstvom procesných záruk. Predovšetkým tak dočasné informácie, ako aj konečné informácie musia byť oznámené dotknutým osobám „čo najskôr“. Ďalej podľa odseku 4 tohto článku v znení uplatniteľnom na tento spor lehota na poskytnutie konečných informácií nemôže byť kratšia ako jeden mesiac pred konečným rozhodnutím alebo predložením príslušného návrhu Komisiou. A napokon podľa odseku 5 tohto článku lehota poskytnutá dotknutým osobám na predloženie pripomienok k týmto konečným informáciám nemôže byť kratšia ako desať dní.

101 Je potrebné dodať, že článok 20 ods. 2 základného nariadenia ukladá inštitúciám Únie povinnosť venovať v rámci konečných informácií osobitnú pozornosť iným skutočnostiam a úvahám, než sú tie, z ktorých sa vychádzalo pri dočasných opatreniach. Ďalej podľa odseku 4 môže byť Komisia povinná

doplniť informácie poskytnuté dotknutým osobám po fáze oznámenia konečných informácií, a to buď v prípade, že v danom momente nemôže poskytnúť určité informácie alebo úvahy, alebo v prípade neskoršieho rozhodnutia založeného na iných skutočnostiach a úvahách.

102 Z článku 20 ods. 1 a 3 základného nariadenia však vyplýva, že poskytnutie týchto konkrétnych informácií dotknutým osobám je podmienené predložením písomnej žiadosti z ich strany, a to v prípade dočasných informácií bezodkladne po uložení prechodných opatrení a v prípade konečných informácií najneskôr do jedného mesiaca od uverejnenia oznámenia o uložení uvedených dočasných opatrení.

103 Po druhé článok 19 základného nariadenia, ktorý zodpovedá článku 6.5 antidumpingovej dohody, vymedzuje rámec, v ktorom musia príslušné orgány zachovávať dôvernosť informácií, ktoré zhromažďujú v rámci antidumpingových prešetrovaní.

104 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 19 ods. 1 základného nariadenia stanovuje zásadu, podľa ktorej príslušné orgány zaobchádzajú so všetkými informáciami dôverného charakteru ako s dôvernými informáciami, ak sú na to oprávnené dôvody. Tento článok navyše rozlišuje dve kategórie dôverných informácií. Spomína jednak informácie, ktorých dôvernosť vyplýva z ich povahy, pričom v tejto súvislosti uvádza ako príklad informácie, ktorých zverejnenie by poskytlo významnú konkurenčnú výhodu konkurentovi alebo by malo významne nepriaznivý vplyv na osobu poskytujúcu informácie alebo osobu, od ktorej táto osoba získala informácie. Spomína tiež informácie poskytnuté dôverne účastníkmi antidumpingového prešetrovania. Ďalej podľa odseku 5 prvej vety tohto článku Rada, Komisia a členské štáty, ako ani ich úradníci bez výslovného súhlasu poskytovateľa nevyzradia žiadne informácie získané podľa základného nariadenia, ak ich poskytovateľ požiadal o dôverné zaobchádzanie. Okrem toho v druhej vete tohto odseku sa uvádza dodatočná povinnosť nezverejnenia, ktorá sa vzťahuje na výmenu informácií medzi Komisiou a členskými štátmi, na informácie o poradách stanovených základným nariadením, ako aj na interné dokumenty inštitúcií a členských štátov, ktorá môže podliehať výnimke len v prípadoch výslovne ustanovených uvedeným nariadením.

105 Po tretie základné nariadenie uvádza určitý počet ustanovení, ktoré umožňujú zosúladiť požiadavky súvisiace s právom dotknutých osôb na obranu s požiadavkami súvisiacimi s potrebou ochrany dôverných informácií. Jednak prístup k informáciám dostupným pre dotknuté osoby je podľa článku 6 ods. 7 a článku 20 základného nariadenia obmedzený dôvernosťou týchto informácií. Zo znenia článku 6 ods. 7 uvedeného nariadenia, pripomenutého v bode 98 vyššie, totiž vyplýva, že dôverný charakter informácií, ktoré poskytla určitá osoba dotknutá prešetrovaním, bráni tomu, aby boli sprístupnené zainteresovaným osobám. Okrem toho článok 20 ods. 4 tohto nariadenia stanovuje, že konečné informácie sa poskytnú „pri zohľadnení ochrany dôverných informácií“. Ďalej článok 19 ods. 2 až 4 základného nariadenia stanovuje určitý počet úprav v súvislosti s dôvernosťou informácií na účely ochrany práva dotknutých osôb na obranu, ktorých cieľom je najmä zaručiť, pokiaľ je to možné, existenciu nedôverných súhrnov dôverných informácií, ktoré musia byť dostatočne podrobné na to, aby umožnili pochopiť podstatu poskytnutých informácií, ako aj možnosť inštitúcií zverejniť všeobecné informácie, najmä dôvody, na základe ktorých boli prijaté rozhodnutia v zmysle základného nariadenia.

106 Práve s ohľadom na tieto zásady a ustanovenia je potrebné v rámci preskúmania uvedených výhrad overiť, či bolo právo žalobkyne na obranu konkrétne dotknuté.

107 Je potrebné preskúmať postupne druhú, tretiu a potom prvú výhradu.

O druhej výhrade

108 Žalobkyňa na podporu svojej druhej výhrady v podstate tvrdí, že e-mailová komunikácia medzi výrobcom z analogickej krajiny a Komisiou, ktorá sa týkala prípravy odpovede na dotazník, predstavuje relevantné informácie, ktoré dotknutým osobám umožňujú vyjadriť ich postoj a nemajú dôverný charakter. Nezaradenie tejto komunikácie, ako aj prípadne iných relevantných dokumentov do nedôverného spisu poskytnutého dotknutým osobám teda predstavuje porušenie práva na obranu. Rada sa domnieva, že túto výhradu treba zamietnuť.

109 V tejto súvislosti zo samotného znenia článku 6 ods. 7 základného nariadenia, pripomenutého v bode 98 vyššie, vyplýva, že osoby dotknuté antidumpingovým prešetrovaním, ako je žalobkyňa, môžu namietať proti absencii určitého dokumentu v nedôvernom spise z prešetrovania, len ak sú splnené štyri kumulatívne podmienky. Po prvé takýto dokument musí obsahovať informácie, ktoré Komisii poskytla osoba dotknutá prešetrovaním a ktoré museli byť použité počas tohto prešetrovania. Po druhé tento dokument nemôže byť ani interným dokumentom vypracovaným orgánmi Únie, ani mať dôverný charakter. Po tretie informácie obsiahnuté v tomto dokumente musia byť relevantné pre obranu záujmov danej dotknutej osoby. Po štvrté dotknutá osoba musela predložiť písomnú žiadosť o nahliadnutie do uvedeného dokumentu.

110 V prejednávanej veci však zjavne nie sú splnené viaceré z týchto kumulatívnych podmienok.

111 Predovšetkým ako vyplýva z prílohy A.16, ktorá obsahuje spornú e-mailovú komunikáciu, táto komunikácia sa týka len ťažkostí, ktoré mal výrobca z analogickej krajiny v súvislosti s poskytnutím údajov požadovaných Komisiou na účely stanovenia normálnej hodnoty, a spresnení, ktoré Komisia poskytla v reakcii na tieto ťažkosti. Táto komunikácia sama osebe teda neobsahuje informácie, ktoré tento výrobca poskytol Komisii a ktoré boli použité počas prešetrovania.

112 Žalobkyňa sa ďalej na preukázanie relevantnosti tejto komunikácie pre obranu jej záujmov obmedzuje len na tvrdenie, že táto komunikácia sa týka údajov a informácií použitých na stanovenie normálnej hodnoty. V bode 111 vyššie však bolo uvedené, že táto komunikácia neobsahuje takéto informácie alebo údaje. Okrem toho žalobkyňa v rámci tejto komunikácie neoznačuje nijakú konkrétnu informáciu, ktorá by mohla byť užitočná na jej obranu.

113 A napokon žalobkyňa v každom prípade netvrdí ani nepreukazuje, že počas prešetrovania predložila Komisii písomnú žiadosť o nahliadnutie do tejto komunikácie.

114 Zo všetkého predchádzajúceho preto vyplýva, že Komisia sa tým, že neumožnila žalobkyni nahliadnuť do tejto komunikácie, nedopustila nijakého porušenia článku 6 ods. 7 základného nariadenia, ani porušenia práva žalobkyne na obranu.

O tretej výhrade

115 Žalobkyňa na podporu svojej tretej výhrady tvrdí, že včasné poskytnutie informácie o metodike, ktorá bola použitá na stanovenie trhovej hodnoty úprav výpočtu normálnej hodnoty nezodpovedajúcich výrobkov, malo zásadný význam. Táto metodika sa totiž líšila od metodiky, ktorá bola použitá pri prijatí dočasného nariadenia, bola svojou povahou nová a týkala sa väčšiny druhov výrobkov vyrábaných žalobkyňou. Okrem toho neboli dodržané lehoty a písomná forma, ktoré na zverejnenie týchto informácií vyžaduje článok 20 ods. 2 a 4 základného nariadenia. A napokon oneskorené poskytnutie týchto informácií znemožnilo žalobkyni predložiť podrobnejšie pripomienky, ktoré by pravdepodobne viedli inštitúcie k zmene ich záverov.

116 Rada v podstate tvrdí, že tieto tvrdenia treba zamietnuť.

117 Na úvod je potrebné uviesť, že žalobkyňa v rámci tejto výhrady nekritizuje, ako v rámci prvej výhrady, skutočnosť, že jej neboli sprístupnené informácie týkajúce sa výpočtu normálnej hodnoty, ale skutočnosť, že niektoré z týchto informácií jej neboli sprístupnené v lehotách a forme stanovenej článkom 20 ods. 4 základného nariadenia.

118 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že ako bolo uvedené v bode 32 vyššie, Komisia v konečnom informačnom dokumente uviedla, že prijala námietku žalobkyne, podľa ktorej malo byť dumpingové rozpätie stanovené na základe celého vývozu a nie iba na základe druhov príslušného výrobku zodpovedajúcich druhom podobného výrobku, ktoré výrobca z analogickej krajiny predáva na domácom trhu. V tejto súvislosti spresnila, že pri nezodpovedajúcich druhoch príslušného výrobku bola normálna hodnota upravená na základe trhovej hodnoty rozdielov vo fyzikálnych vlastnostiach v súlade s článkom 2 ods. 10 písm. a) základného nariadenia.

119 Ako žalobkyňa uvádza, Komisia v tomto dokumente naopak nevysvetlila, akým spôsobom stanovila trhovú hodnotu rozdielov vo fyzikálnych vlastnostiach. Článok 2 ods. 10 písm. a) základného nariadenia totiž stanovuje len, že výška úpravy vykonanej z dôvodu rozdielov vo fyzikálnych vlastnostiach zodpovedá primeranému odhadu trhovej hodnoty rozdielu, pričom však nespresňuje metódu, ktorá sa má na tento primeraný odhad použiť. Ako v podstate žalobkyňa zdôraznila na pojednávaní, keď teda Komisia v konečnom informačnom dokumente uviedla, že vykonala úpravu normálnej hodnoty podľa článku 2 ods. 10 písm. a) základného nariadenia, neuviedla nijaké spresnenie týkajúce sa metódy, ktorú v tejto súvislosti použila, okrem toho, že túto úpravu vykonala na základe „primeraného odhadu“.

120 Treba konštatovať, že hoci tieto informácie v rozpore s tvrdeniami žalobkyne nebránili tomu, aby predložila pripomienky užitočné na jej obranu, predsa len obmedzovali rozsah a presnosť týchto pripomienok. Žalobkyňa totiž nemohla z týchto informácií vedieť, aký trh a aké referenčné ceny Komisia použila na stanovenie trhovej hodnoty rozdielov vo fyzikálnych vlastnostiach medzi nezodpovedajúcimi druhmi výrobkov a druhmi výrobkov, pre ktoré existovali priamo porovnateľné podobné druhy výrobkov, ktoré výrobca z analogickej krajiny predával na domácom trhu. Je však nesporné, ako tvrdila žalobkyňa vo svojej žalobe, že tieto nezodpovedajúce druhy výrobkov predstavovali 83 % všetkých druhov výrobkov predávaných na vývoz, ktoré boli zohľadnené pri výpočte jej dumpingového rozpätia. Je pravda, že Rada vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla, pričom toto tvrdenie nebolo popreté, že tieto nezodpovedajúce druhy výrobkov predstavujú „iba“ 40 % celkového objemu toho istého predaja na vývoz. Aj tak však ide o významnú časť obchodných transakcií zohľadnených pri výpočte dumpingového rozpätia. V dôsledku toho mohol mať výber trhu a referenčných cien pri stanovení trhovej hodnoty rozdielov vo fyzikálnych vlastnostiach medzi nezodpovedajúcimi druhmi výrobkov a ostatnými druhmi výrobkov významný vplyv na výpočet normálnej hodnoty, a teda aj dumpingového rozpätia žalobkyne.

121 Ako vyplýva z písomností v spise, Komisia však spresnila žalobkyni metódu, ktorú použila pri stanovení trhovej hodnoty úpravy, ktorou upravila normálnu hodnotu nezodpovedajúcich výrobkov z dôvodu rozdielov vo fyzikálnych vlastnostiach, až na pojednávaní 26. marca 2013. Ako vyplýva z listu žalobkyne z 27. marca 2013 (pozri bod 42 vyššie), Komisia na tomto pojednávaní vysvetlila, že trhová hodnota tejto úpravy bola stanovená na základe vývozných cien do Únie, ktoré žalobkyňa stanovila pre nezodpovedajúce druhy príslušného výrobku. Ako uviedla žalobkyňa, tieto vysvetlenia boli poskytnuté deň po uplynutí lehoty desiatich dní, ktorú Komisia stanovila dotknutým osobám na predloženie písomných pripomienok ku konečnému informačnému dokumentu.

122 Ako však vyplýva z toho istého listu z 27. marca 2013, lehota, v ktorej Komisia poskytla toto spresnenie týkajúce sa stanovenia trhovej hodnoty uvedenej úpravy, nebránila žalobkyni v predložení pripomienok k tejto problematike a Komisii v zohľadnení týchto pripomienok v jej návrhu konečného nariadenia.

123 Na jednej strane žalobkyňa totiž na pojednávaní 26. marca 2013 a vo svojom liste z 27. marca 2013 tvrdila, že metodika zvolená Komisiou vychádza z predpokladu, ktorý nie je primeraný ani overiteľný, podľa ktorého sa trhová cena rozdielov vo fyzikálnych vlastnostiach odráža vo vývozných cenách. Podľa žalobkyne toto tvrdenie bolo podporené skutočnosťou, že tento prístup viedol k dumpingovému rozpätiu vo výške podobnej dumpingovému rozpätiu vypočítanému len na základe zodpovedajúcich druhov výrobkov. Okrem toho žalobkyňa navrhla alternatívnu metódu, ktorá spočívala v obmedzení počtu nezodpovedajúcich druhov výrobkov skrátením kontrolných čísel výrobkov umožňujúcich ich identifikáciu. Tieto kontrolné čísla sa tak mali obmedziť na prvé štyri číslice, ktoré sa vzťahujú na príslušenstvo, a na deviatu číslicu, ktorá sa vzťahuje na jeho povrchovú úpravu. Pokiaľ išlo o príslušenstvo s čiernou povrchovou úpravou, žalobkyňa navrhla vychádzať z normálnej hodnoty rovnakého alebo podobného príslušenstva s galvanizovanou povrchovou úpravou, zníženej o 15 % v súlade s údajmi výrobcu z analogickej krajiny. Pokiaľ ide o zostávajúce nezodpovedajúce druhy výrobkov, Komisia mala podľa žalobkyne použiť skôr priemernú normálnu hodnotu všetkých porovnateľných druhov podobných výrobkov, bez vykonania úpravy z dôvodu rozdielov vo fyzikálnych vlastnostiach.

124 Na druhej strane tieto pripomienky boli v rozpore s tvrdeniami žalobkyne predložené v čase, ktorý poskytol Komisii dostatok času na ich zohľadnenie. Ako totiž uvádza samotná žalobkyňa v žalobe, návrh konečného nariadenia Komisie bol predložený Rade 15. apríla 2013, takže Komisia disponovala lehotou na posúdenie pripomienok žalobkyne, ktorá neprimerane neobmedzovala mieru voľnej úvahy tejto inštitúcie. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žiadne z ustanovení základného nariadenia, osobitne jeho článok 15 týkajúci sa konzultácií, ktoré Komisia uskutočňuje v rámci poradného výboru, nestanovuje pevnú lehotu na vykonanie týchto konzultácií pred predložením návrhu konečného nariadenia Rade. Tento článok 15 len stanovuje, že tieto konzultácie sa musia uskutočniť v takej dobe, ktorá umožní dodržanie lehôt stanovených základným nariadením. Okrem toho z článku 20 ods. 4 základného nariadenia výslovne vyplýva, že Komisia alebo Rada majú po predložení konečného informačného dokumentu možnosť prijať rozhodnutie založené na iných skutočnostiach a úvahách, než aké boli uvedené v tomto dokumente.

125 Okrem toho nie je možné prijať tvrdenie žalobkyne, že podľa článku 20 ods. 4 základného nariadenia sa tieto informácie musia poskytovať jednak v písomnej forme a jednak v lehote najmenej jedného mesiaca pred predložením návrhu konečného nariadenia. Predovšetkým pokiaľ ide o odpoveď Komisie na žiadosť žalobkyne o spresnenie informácií uvedených v konečnom informačnom dokumente, Komisia totiž nebola vôbec povinná predložiť ju v písomnej forme. Táto povinnosť upravená článkom 20 ods. 4 základného nariadenia sa totiž vzťahuje len na samotný konečný informačný dokument, ktorý sa poskytuje všetkým dotknutým osobám. Skutočnosť, že táto odpoveď bola poskytnutá v ústnej a nie písomnej forme, je v každom prípade irelevantná, keďže ako vyplýva z bodu 123 vyššie, umožnila žalobkyni predložiť včas jej pripomienky. Rovnako tak lehota minimálne jedného mesiaca pred predložením návrhu konečného rozhodnutia sa podľa toho istého ustanovenia vzťahuje len na konečný informačný dokument a v súvislosti s týmto dokumentom bola dodržaná, čo sa nespochybňuje. Táto lehota sa naopak prirodzene nemôže vzťahovať na vysvetlenie poskytnuté v reakcii na žiadosť dotknutej osoby o spresnenie obsahu tohto konečného informačného dokumentu.

126 Rovnako tak nemožno prijať ani tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého z napadnutého nariadenia jasne vyplýva, že jej pripomienky neboli zohľadnené. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, ako žalobkyňa implicitne pripúšťa vo svojej replike, že cieľom tohto tvrdenia nie je poukázať na nedostatok odôvodnenia napadnutého nariadenia, ale skôr preukázať, že Komisia nemohla preskúmať alebo zohľadniť jej pripomienky. Podľa judikatúry však toto údajné nezohľadnenie pripomienok žalobkyne nepredstavuje porušenie jej práva na obranu alebo jej práva byť vypočutá. Hoci totiž rešpektovanie uvedených práv vyžaduje, aby inštitúcie Únie umožnili dotknutým osobám účinne vyjadriť svoje stanovisko, nemôže pre tieto inštitúcie znamenať povinnosť súhlasiť s ním. Účinnosť vyjadrenia stanovísk žalobkýň vyžaduje iba to, aby mohli byť tieto stanoviská predložené vo vhodnom čase, aby sa inštitúcie Únie s nimi mohli oboznámiť a s náležitou starostlivosťou posúdiť ich relevantnosť pre obsah prijímaného aktu [pozri rozsudok z 12. decembra 2014, Crown Equipment (Suzhou) a Crown

Gabelstapler/Rada, T-643/11, Zb. (výňatky), EU:T:2014:1076, bod 43 a citovanú judikatúru]. V každom prípade treba rovnako ako Rada uviesť, že Rada nie je povinná odpovedať v rámci nariadenia, ktorým sa stanovujú konečné antidumpingové clá, na všetky tvrdenia, ktoré dotknuté osoby uviedli počas prešetrovania, a že neexistencia odpovede nemôže automaticky preukazovať nedostatok preskúmania týchto tvrdení. Všeobecný súd navyše rozhodol, že nemožno vyžadovať, aby boli v odôvodnení konečného antidumpingového nariadenia uvedené často veľmi početné a zložité skutkové a právne otázky posudzované v nariadení alebo aby inštitúcie zaujali stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktoré uviedli dotknuté strany. Naopak, stačí, ak inštitúcia, ktorá tento akt prijala, uvedie skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú rozhodujúci význam v rámci napadnutého nariadenia (rozsudky z 13. septembra 2010, Whirlpool Europe/Rada, T-314/06, Zb., EU:T:2010:390, bod 114, a z 20. mája 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/Rada, T-310/12, EU:T:2015:295, bod 172).

127 Zo všetkých predchádzajúcich úvah teda vyplýva, že tretí žalobný dôvod treba zamietnuť.

O prvej výhrade

128 Žalobkyňa na podporu svojej prvej výhrady v prvom rade uvádza, že výpočty normálnej hodnoty sú podstatnými skutočnosťami a úvahami v zmysle článku 20 ods. 2 základného nariadenia. Keďže podľa jej názoru po tom, ako výrobca z analogickej krajiny povolil zverejnenie podkladových údajov pre tieto výpočty, neboli už tieto výpočty dôvernými informáciami v zmysle odseku 4 tohto článku, domnieva sa, že Komisia bola v danom okamihu povinná poskytnúť jej ich. Túto povinnosť navyše potvrdzuje aj znenie článku 19 ods. 5 základného nariadenia. V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že odmietnutie inštitúcií jej bránilo vo výkone jej práva na obranu, predovšetkým prostredníctvom pripomienok predložených k týmto výpočtom, čo mohlo viesť k odlišnému výsledku konania. A napokon v treťom rade žalobkyňa uvádza, že sprístupnenie týchto výpočtov by neporušilo zásadu zákazu diskriminácie, keďže z dôvodu povolenia udeleného výrobcom z analogickej krajiny, ktoré sa na ňu konkrétne vzťahovalo, bola v objektívne rozdielnej situácii v porovnaní s ostatnými vyvážajúcimi výrobcami.

129 Po prvé na účely posúdenia toho, či došlo k porušeniu článku 20 ods. 2 až 4 základného nariadenia, vyplývajúceho z odmietnutia inštitúcií sprístupniť žalobkyni výpočty normálnej hodnoty, je potrebné presne vymedziť povahu informácií, ktoré mali inštitúcie žalobkyni podľa jej názoru poskytnúť a ktoré označuje výrazom „výpočty normálnej hodnoty“.

130 V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako možno vyvodiť z pripomienok žalobkyne k dočasnému informačnému dokumentu zo 17. decembra 2012 (pozri body 16 a 29 vyššie) a ako Rada potvrdila v odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu, že normálna hodnota bola na účely stanovenia dumpingového rozpätia žalobkyne pôvodne v dočasnom nariadení vypočítaná na základe vytvorenej hodnoty podľa článku 2 ods. 3 základného nariadenia. Ako totiž možno vyvodiť z odôvodnenia 55 dočasného nariadenia, predaj podobného výrobku sa nepovažoval za dostatočne reprezentatívny predaj na vývoz príslušného výrobku realizovaný žalobkyňou, čo Rada potvrdila. Ako sa uvádza v odôvodnení 17 napadnutého nariadenia, Rada v nadväznosti na pripomienky žalobkyne súhlasila, aby sa pri stanovení normálnej hodnoty na účely stanovenia dumpingového rozpätia žalobkyne použil domáci predaj podobného výrobku realizovaný výrobcom z analogickej krajiny pri bežnom obchodovaní.

131 Okrem toho ako vyplýva z odôvodnení 56 a 68 dočasného nariadenia (pozri body 17 a 23 vyššie), Komisia sa pri stanovení normálnej hodnoty pôvodne obmedzila len na druhy podobného výrobku predávané výrobcom z analogickej krajiny, ktoré boli priamo porovnateľné s druhmi príslušného výrobku predávanými na vývoz žalobkyňou. Z tohto dôvodu bolo dumpingové rozpätie žalobkyne vypočítané na základe porovnania normálnej hodnoty s vývoznými cenami, obmedzeného na tieto druhy podobného výrobku a zodpovedajúce druhy príslušného výrobku, t. j. na 369 druhov výrobku, ako vyplýva z e-mailu Komisie z 26. novembra 2012. Tieto druhy výrobku predstavovali teda približne 20 % druhov výrobku predávaného na vývoz žalobkyňou, pričom podľa údajov poskytnutých žalobkyňou v jej pripomienkach ku konečnému informačnému dokumentu, ktoré nie sú spochybnené,

išlo o 1 645 výrobkov (pozri bod 40 vyššie). Ako v tejto súvislosti Komisia oznámila žalobkyni v konečnom informačnom dokumente z 15. marca 2013 (pozri bod 32 vyššie), Komisia práve v nadväznosti na výhrady žalobkyne vo svojom návrhu konečného opatrenia súhlasila, že stanoví jej dumpingové rozpätie na základe celého predaja na vývoz, prostredníctvom úpravy normálnej hodnoty u tých druhov príslušného výrobku, v prípade ktorých neexistujú zodpovedajúce druhy výrobku predávané výrobcom z analogickej krajiny. Ako vyplýva z odôvodnenia 18 napadnutého nariadenia (pozri bod 46 vyššie), táto zmena stanovenia dumpingového rozpätia bola v tomto nariadení potvrdená. Na tomto základe, ako vyplýva z odôvodnenia 20 napadnutého nariadenia (pozri bod 48 vyššie), sa teda vážená priemerná normálna hodnota stanovená pre každý druh podobného výrobku porovnala s váženou priemernou cenou zodpovedajúceho druhu príslušného výrobku podľa prvej metódy uvedenej v článku 2 ods. 11 základného nariadenia.

132 Z bodov 130 a 131 vyššie tak vyplýva, že výpočet normálnej hodnoty na účely stanovenia dumpingového rozpätia žalobkyne je v skutočnosti založený na všetkých 1 645 hodnotách, z ktorých každá zodpovedá váženému priemeru predaja daného druhu podobného výrobku vývozcu z analogickej krajiny, ktorý bol v prípade potreby, približne u 80 % týchto hodnôt, upravený najmä na účely zohľadnenia rozdielov vo fyzikálnych vlastnostiach, ktorými sa vyznačujú nezodpovedajúce druhy príslušného výrobku.

133 Ako bolo uvedené v bode 27 vyššie, Komisia v dočasnom informačnom dokumente spresnila, že vzhľadom na to, že na prešetrovaní spolupracoval jediný výrobca z analogickej krajiny, informácie pochádzajúce z analogickej krajiny nemožno zverejniť „na úrovni [kontrolných čísel výrobku]“. Z písomností v spise vyplýva, že kontrolné čísla výrobku označujú alfanumerické kódy, pričom každé zodpovedá určitému druhu výrobku. Vyjadrenie Komisie tak treba chápať v tom zmysle, že táto inštitúcia utajila všetky podrobné informácie týkajúce sa každého druhu výrobku predávaného výrobcom z analogickej krajiny. Komisia v tomto dokumente okrem toho tiež uviedla, že v elektronických súboroch priložených k dočasnému informačnému dokumentu utajila z dôvodov dôvernosti údaje založené na informáciách, ktoré poskytol výrobca z analogickej krajiny. Z písomností v spise totiž vyplýva, že tabuľky týkajúce sa výrobných nákladov domáceho predaja (2.2 DMCOP), domáceho predaja (2.4 DMSALES), ako aj výpočtov predaja pri bežnom obchodovaní a normálnej hodnoty (2.5 OCOT a NV) neobsahujú nijaké údaje. Rovnako tak v tabuľke týkajúcej sa všeobecného prehľadu výpočtu dumpingu (2.1) stĺpce týkajúce sa normálnej hodnoty a stĺpce týkajúce sa výšky dumpingu a dumpingového rozpätia každého druhu výrobku neobsahujú nijaké údaje. Naopak v stĺpcoch tejto tabuľky týkajúcich sa predaja žalobkyne na vývoz do Únie, ako aj v tabuľke týkajúcej sa tohto predaja (2.7 EUSALES) a v tabuľke týkajúcej sa výpočtu vývozných cien jednotlivých druhov výrobku (2.8) neboli utajené žiadne údaje. Ako bolo uvedené v bode 34 vyššie, Komisia v konečnom informačnom dokumente utajila tie isté kategórie údajov ako v dočasnom informačnom dokumente. Z písomností v spise okrem toho nevyplýva, že Komisia poskytla niektoré z týchto údajov žalobkyni, keď v odpovedi na jej žiadosti uviedla ďalšie podrobnosti k informáciám poskytnutým v dočasnom informačnom dokumente a v konečnom informačnom dokumente.

134 Z predchádzajúceho teda vyplýva, že výpočty normálnej hodnoty každého druhu podobného výrobku, ako ani hodnoty uvedené v bode 132 vyššie, ktoré zodpovedajú výsledkom týchto výpočtov, neboli žalobkyni sprístupnené. Ako výslovne vyplýva zo žaloby, žalobkyňa v rámci svojej prvej výhrady považuje práve nesprístupnenie týchto informácií za porušenie jej práva na obranu. Žalobkyňa v tejto súvislosti konkrétne poukazuje na utajené údaje v tabuľkách konečného informačného dokumentu, ktoré sa týkajú výpočtov predaja pri bežnom obchodovaní a normálnej hodnoty (2.5 OCOT a NV), uvedených v bode 133 vyššie. Podľa jej názoru jej mali byť tieto údaje poskytnuté ihneď ako výrobca z analogickej krajiny povolil zverejnenie informácií, z ktorých Komisia vychádzala pri stanovení týchto údajov.

135 Je pravda, ako sa uvádza v bodoch 36 a 39 vyššie, že žalobkyňa v priebehu prešetrovania namietala aj proti nesprístupneniu iných dokumentov a informácií relevantných pre stanovenie normálnej hodnoty. V rámci svojej prvej výhrady sa však žalobkyňa nedovolávala tohto nesprístupnenia a obmedzila sa teda len na dovolávanie sa nesprístupnenia výpočtov normálnej hodnoty, t. j. podrobností týchto výpočtov podľa jednotlivých druhov výrobku a výsledkov týchto výpočtov.

136 Po druhé je v tomto štádiu potrebné uviesť, že inštitúcie nespochybňujú tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sú výpočty normálnej hodnoty v zmysle bodu 135 vyššie podstatnými úvahami v zmysle článku 20 ods. 2 základného nariadenia. Ako navyše uznali na pojednávaní v odpovedi na otázku Všeobecného súdu, inštitúcie by žalobkyni poskytli podrobné výpočty normálnej hodnoty, keby boli vykonané na základe domáceho predaja tohto vyvážajúceho výrobcu a vo vzťahu k nemu by teda nemali dôverný charakter. Rovnako tak, ako bolo pripomenuté v bode 133 vyššie, hoci Komisia vo vzťahu k žalobkyni utajila výpočty normálnej hodnoty podľa jednotlivých druhov výrobku z dôvodov dôvernosti, na druhej strane jej poskytla výpočty zodpovedajúcich vývozných cien.

137 Po tretie je dôležité pripomenúť presné dôvody, prečo Komisia zamietla žiadosť o sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty.

138 V tejto súvislosti z e-mailu žalobkyne z 19. marca 2013 (pozri bod 38 vyššie) vyplýva, že Komisia najskôr odpovedala výrobcovi z analogickej krajiny, že podľa jej názoru nie je možné selektívne zrušiť dôvernosť informácií, ktoré poskytol, v prospech konkrétnych dotknutých osôb. Inštitúcie nespochybnili obsah tohto vyjadrenia. Žalobkyňa v rámci toho istého e-mailu zopakovala svoju žiadosť reakciou na dôvod, ktorý Komisia uviedla výrobcovi z analogickej krajiny, pričom v tejto súvislosti uviedla dve tvrdenia. Prvé tvrdenie vychádza z toho, že výpočty dumpingového rozpätia a teda aj údaje týkajúce sa normálnej hodnoty boli špecifické pre dotknutý podnik. Druhé tvrdenie vychádza z toho, že základné nariadenie nestanovuje, že by sa osobitné povolenie udelené osobou, ktorá poskytla dôverné informácie, nemohlo obmedziť len na jednu dotknutú osobu. Okrem toho žalobkyňa s poukázaním na skutočnosť, že môže byť dotknuté jej právo na obranu, spresnila, že požiadala, aby bol predmetný spor predložený na rozhodnutie úradníkovi poverenému vypočutím. Vedúci odboru antidumpingového prešetrovania Komisie a úradník poverený vypočutím sa k tomuto e-mailu vyjadrili 21. marca 2013 tak, ako je uvedené v bode 38 vyššie. Z písomností v spise nevyplýva, že by Komisia v neskoršej fáze prešetrovania zaujala iný postoj, ako bol uvedený vyššie.

139 Preto jediný dôvod, na základe ktorého Komisia zamietla žiadosť o sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty, vychádza z potreby dodržania zásady zákazu diskriminácie vo vzťahu k čínskym vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky, iným než žalobkyňa. Komisia teda dospela k záveru, že jednak nie je možné, aby výrobca z analogickej krajiny upustil od dôvernosti informácií, ktoré poskytol, v prospech konkrétnej dotknutej osoby, a jednak že ona sama nemôže sprístupniť tieto informácie iba žalobkyni, s vylúčením ostatných čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Komisia sa totiž domnievala, že tieto informácie sa týchto výrobcov týkajú rovnako ako žalobkyne, keďže boli použité pri výpočte normálnej hodnoty použitej na stanovenie individuálneho dumpingového rozpätia týchto troch výrobcov. Komisia sa teda domnievala, že tieto informácie nie sú špecifické pre výpočet normálnej hodnoty v súvislosti s dumpingovým rozpätím žalobkyne, a preto osobitné sprístupnenie týchto informácií žalobkyni nie je odôvodnené.

140 Inštitúcie však v rámci tejto žaloby predložili argumentáciu, ktorá sa čiastočne týka dôvodov odlišných od dôvodov uvedených v bode 139 vyššie.

141 V rámci písomnej časti konania Rada uviedla v podstate ďalšie dva dôvody, prečo bolo toto zamietnutie podľa nej odôvodnené.

142 Rada jednak tvrdila, že povolenie udelené výrobcom z analogickej krajiny sa môže vzťahovať len na informácie, ktoré poskytol Komisii, a nie na výpočty normálnej hodnoty, ktoré predstavujú interný dokument Komisie.

143 Rada tiež tvrdila, že výpočty normálnej hodnoty majú svojou povahou dôverný charakter podľa článku 19 ods. 1 základného nariadenia, takže ich dôverný charakter nezávisí od žiadosti o dôverné zaobchádzanie v zmysle článku 19 ods. 5 tohto nariadenia a nemožno ho zmeniť povolením výrobcu z analogickej krajiny. Komisia tak bez ohľadu na toto povolenie bola v každom prípade povinná zamietnuť žiadosť žalobkyne smerujúcu k sprístupneniu týchto výpočtov. Na pojednávaní Rada a Komisia spresnili a doplnili písomnú argumentáciu Rady s cieľom preukázať odôvodnenosť tohto dôvodu. Inštitúcie predovšetkým v podstate uviedli, že na údaje výrobcu z analogickej krajiny slúžiace ako podklad pre tieto výpočty sa vzťahuje obchodné tajomstvo tohto výrobcu. Z toho podľa inštitúcií vyplýva, že zverejnením týchto údajov by došlo jednak k poškodeniu konkrétnych záujmov konkurentov žalobkyne a jednak k narušeniu hospodárskej súťaže na tomto trhu. Okrem toho v rámci metódy analogickej krajiny je z nej vyplývajúce obmedzenie informácií poskytovaných dotknutým vyvážajúcim výrobcom logickým dôsledkom zamietnutia ich žiadosti o THZ, ktoré je navyše potrebné na zabezpečenie dobrovoľnej spolupráce výrobcov z analogických krajín. Inštitúcie napokon uviedli, že Komisia ku dňu, kedy zamietla žiadosť žalobkyne o sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty, nepoznala presný rozsah informácií, ktoré žalobkyni poskytol samotný výrobca z analogickej krajiny.

144 Komisia však neodmietla sprístupniť žalobkyni výpočty normálnej hodnoty na základe jedného alebo druhého dôvodu uvedeného v bodoch 142 a 143 vyššie, ale na základe dôvodu uvedeného v bode 139 vyššie, ako vyplýva z e-mailovej komunikácie z 18. až 21. marca 2013 (pozri body 35 až 38, ako aj 138 vyššie).

145 Napokon treba uviesť, že pokiaľ ide o dôvod založený na tom, že výpočty normálnej hodnoty sú na rozdiel od informácií poskytnutých výrobcom z analogickej krajiny internými dokumentmi, inštitúcie na pojednávaní výslovne uznali, že Komisia v priebehu prešetrovania nezakladala ochranu dôvernej povahy týchto výpočtov na tomto dôvode.

146 Je pravda, že pokiaľ ide o dôvod založený na dôvernosti týchto výpočtov vyplývajúcej zo samotnej ich povahy, inštitúcie na pojednávaní naopak tvrdili, že Komisia vychádzala pri utajení uvedených výpočtov v rámci konečného informačného dokumentu práve z toho dôvodu. V tejto súvislosti, ako bolo uvedené v bode 133 vyššie, Komisia odôvodnila utajenie výpočtov normálnej hodnoty v dočasnom informačnom dokumente a v konečnom informačnom dokumente tým, že keďže na prešetrovaní spolupracoval iba jeden výrobca z analogickej krajiny, informácie z analogickej krajiny nemohli byť zverejnené na úrovni druhov výrobku. Zo znenia tohto odôvodnenia však možno logicky vyvodiť, že cieľom utajenia výpočtov normálnej hodnoty v uvedených dokumentoch bolo zabrániť tomu, aby bolo možné získať podkladové údaje jediného spolupracujúceho výrobcu z analogickej krajiny, na ktoré sa vzťahovalo obchodné tajomstvo tohto výrobcu. Možno sa tak domnievať, že Komisia ku dňu predloženia konečného informačného dokumentu vychádzala pri utajení výpočtov normálnej hodnoty v tomto dokumente z tohto dôvodu.

147 Ako však vyplýva z e-mailovej komunikácie z 18. až 21. marca 2013, Komisia v rámci tejto komunikácie už neuviedla tento dôvod ani ako hlavný, ani ako subsidiárny. Naopak tak z obsahu, ako aj z kontextu tejto komunikácie (pozri body 35 až 38, ako aj 138 vyššie) sa zdá, že Komisia sa v tejto fáze už nesnažila uplatniť tento dôvod na zamietnutie žiadosti žalobkyne o sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty.

148 V tejto súvislosti treba predovšetkým zdôrazniť, že úradník poverený vypočutím vo svojom e-maile z 21. marca 2013 uviedol, že „základným prvkom je nediskriminačné zaobchádzanie s účastníkmi konania“ (pozri bod 38 vyššie).

149 Okrem toho treba tiež uviesť, že ku dňu predloženia konečného informačného dokumentu, t. j. 15. marca 2013, výrobca z analogickej krajiny neudelil žalobkyni povolenie na prístup k údajom, ktoré poskytol Komisii. Toto povolenie bolo totiž udelené, ako bolo pripomenuté v bode 35 vyššie, až 18. marca 2013. Komisia však po prvý krát uviedla dôvod založený na potrebe dodržať rovnosť zaobchádzania práve v nadväznosti na túto novú skutočnosť. Z tohto sledu udalostí je možné vyvodiť,

že Komisia sa síce implicitne, ale nevyhnutne domnievala, že z dôvodu uvedeného povolenia už nemôže uplatniť voči žalobkyni dôvod, na základe ktorého utajila výpočty normálnej hodnoty v dočasnom informačnom dokumente a v konečnom informačnom dokumente, t. j. rešpektovanie obchodného tajomstva výrobcu z analogickej krajiny, ale len dôvod založený na potrebe dodržať rovnosť zaobchádzania.

150 Treba konštatovať, že Rada uplatnením dôvodov uvedených v bode 141 vyššie v skutočnosti žiada Všeobecný súd, aby nahradil dôvod, ktorý Komisia uviedla počas vyšetrovania na účely zamietnutia žiadosti žalobkyne smerujúcej k sprístupneniu výpočtov normálnej hodnoty, týmito dôvodmi. Podľa ustálenej judikatúry sa však zákonnosť aktu Únie musí posudzovať v závislosti od skutkových a právnych okolností existujúcich v čase, keď bol dotknutý akt prijatý (pozri rozsudok z 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Komisia, C-398/13 P, Zb., EU:C:2015:535, bod 22 a citovanú judikatúru), takže Všeobecný súd nemôže takýto návrh prijať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. novembra 2013, North Drilling/Rada, T-552/12, EU:T:2013:590, bod 25).

151 Navyše porušenie práva žalobkyne na obranu počas správneho konania, ktoré žalobkyňa namieta v rámci tejto výhrady, môže viesť k zrušeniu antidumpingového nariadenia. Toto porušenie preto nemožno napraviť len tým, že súd Únie preskúma dôvody, na ktorých sa môže zakladať rozhodnutie predstavujúce údajné porušenie. Takéto preskúmanie sa totiž obmedzuje len na súdne preskúmanie vznesených dôvodov a nemôže nahradiť úplné vyšetrovanie veci v rámci správneho konania, založené na konkrétnom posúdení okolností danej veci príslušným orgánom. Okrem toho skutočnosť, že žalobkyňa sa po prvýkrát v rámci tejto žaloby oboznámila s dôvodmi, ktoré inštitúcie uviedli pred Všeobecným súdom, ju nestavia do situácie, v ktorej by bola, keby mohla v priebehu prešetrovania predložiť svoje pripomienky k týmto dôvodom (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia, C-110/10 P, Zb., EU:C:2011:687, bod 51). Všeobecný súd preto v každom prípade nemôže určiť, či bolo v prejednávanej veci porušené právo žalobkyne na obranu z dôvodu, že jej bolo odmietnuté sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty na základe dôvodov, ktorými nebolo toto odmietnutie odôvodnené.

152 Pri určení existencie porušenia práva na obranu v prejednávanej veci bude môcť teda Všeobecný súd zohľadniť argumentáciu inštitúcií len v rozsahu, v akom môže podporiť jediný dôvod uvedený Komisiou v priebehu prešetrovania. Naopak, ako bolo pripomenuté v bode 81 vyššie, z ustálenej judikatúry vyplýva, že existencia nezrovnalosti týkajúcej sa práva na obranu môže viesť k zrušeniu sporného nariadenia len vtedy, ak nie je možné úplne vylúčiť možnosť, že by správne konanie mohlo z dôvodu tejto nezrovnalosti viesť k inému výsledku. Preto za predpokladu, že by sa muselo konštatovať, že Komisia nebola oprávnená uplatniť v rámci odmietnutia sprístupnenia výpočtov normálnej hodnoty žalobkyni dôvod založený na potrebe dodržať rovnosť zaobchádzania, bude pre tento prípad potrebné preskúmať, či bola napriek tomu povinná odmietnuť toto sprístupnenie na základe jedného alebo druhého dôvodu uplatneného Radou v rámci tejto žaloby, aby sa vylúčila možnosť iného výsledku konania.

153 Po štvrté je teda potrebné preskúmať, či by za okolností prejednávanej veci mohol dôvod založený na potrebe dodržať rovnosť zaobchádzania vo vzťahu k ostatným vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky odôvodniť odmietnutie sprístupnenia výpočtov normálnej hodnoty žalobkyni.

154 V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako bolo uvedené v bode 128 vyššie, že žalobkyňa tak počas prešetrovania, ako aj v rámci tohto sporu predovšetkým tvrdila, že na základe povolenia udeleného výrobcom z analogickej krajiny, ktoré sa na ňu konkrétne vzťahovalo, bola z hľadiska výpočtov normálnej hodnoty v objektívne rozdielnej situácii v porovnaní s ostatnými vyvážajúcimi výrobcami.

155 Žalobkyňa naopak nespochybňuje, že až do momentu, kedy výrobca z analogickej krajiny listom z 18. marca 2013 povolil Komisii sprístupniť žalobkyni informácie, ktoré poskytol tejto inštitúcii, jej nemohli byť výpočty normálnej hodnoty poskytnuté. Z písomností v spise predovšetkým nevyplýva, že by žalobkyňa žiadala o toto poskytnutie pred doručením uvedeného listu.

156 Ako bolo pripomenuté v bode 95 vyššie, v rámci spojeného uplatnenia článkov 19 a 20 základného nariadenia inštitúcie musia dbať na dodržiavanie zásady riadnej správy vecí verejných, zakotvenej článkom 41 ods. 2 Charta základných práv, podľa ktorej má každý právo, aby inštitúcie Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 11. júla 2013, Ziegler/Komisia, C-439/11 P, Zb., EU:C:2013:513, bod 155). Podľa ustálenej judikatúry zásada zákazu diskriminácie zakazuje posudzovať jednak rovnaké prípady rozdielne a jednak rozdielne prípady rovnako, pokiaľ to neodôvodňujú objektívne dôvody (pozri rozsudok z 25. októbra 2011, CHEMK a KF/Rada, T-190/08, Zb., EU:T:2011:618, bod 65 a citovanú judikatúru).

157 V rámci uplatňovania ustanovení základného nariadenia musia inštitúcie Únie dodržiavať zásadu rovnosti zaobchádzania vo vzťahu k dotknutým osobám (pozri rozsudok z 13. septembra 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber a i./Rada, T-537/08, EU:T:2013:428, bod 45 a citovanú judikatúru). Táto všeobecná zásada sa osobitne uplatňuje v rámci článku 9 ods. 5 základného nariadenia, ktorý vyžaduje, aby sa antidumpingové clo v primeranej výške ukladalo na nediskriminačnom základe na dovoz výrobkov zo všetkých zdrojov.

158 Z judikatúry však vyplýva, že pokiaľ má rozdielne zaobchádzanie s vývozmi, ktoré sa týka výberu antidumpingového cla, normatívny základ v základnom nariadení, existuje objektívny dôvod na takéto rozdielne zaobchádzanie, takže ho nemožno považovať za porušenie zásady rovnosti zaobchádzania [pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. septembra 2002, Europe Chemi-Con (Nemecko)/Rada, T-89/00, Zb., EU:T:2002:213, bod 57 a citovanú judikatúru]. Rozdiel v zaobchádzaní je vo všeobecnosti založený na objektívnom a primeranom kritériu, ak je v súlade s právne prípustným cieľom sledovaným predmetnou právnou úpravou a tento rozdiel je primeraný cieľu, ktorý príslušné zaobchádzanie sleduje (pozri rozsudok z 22. mája 2014, Glatzel, C-356/12, Zb., EU:C:2014:350, bod 43 a citovanú judikatúru).

159 V tejto súvislosti je potrebné hneď na úvod uviesť, že, ako tvrdí žalobkyňa, téza, ktorú Komisia obhajovala v rámci elektronickej komunikácie z 18. až 21. marca 2013, podľa ktorej nie je možné zrušiť dôvernú povahu informácií vo vzťahu ku konkrétnej dotknutej osobe, nemá nijakú oporu v relevantných ustanoveniach základného nariadenia.

160 Predovšetkým zo znenia článku 19 ods. 5 základného nariadenia nevyplýva, že by povolenie osoby, ktorá poskytla informácie, požadované na účely zverejnenia akýchkoľvek informácií, v súvislosti s ktorými táto osoba predložila žiadosť o dôverné zaobchádzanie, nemohlo byť udelené len vo vzťahu k jednej alebo viacerým konkrétnym dotknutým osobám.

161 Ďalej z demonštratívneho výpočtu dôvodov zakladajúcich dôverné zaobchádzanie, ktorý je uvedený v článku 19 ods. 1 základného nariadenia, vyplýva, že posúdenie dôverného charakteru informácií poskytnutých v rámci antidumpingového prešetrovania môže zahŕňať zohľadnenie situácie tak osôb poskytujúcich tieto informácie, ako aj dotknutých osôb, ktoré k nim môžu mať prístup. Konkrétne jeden zo spomenutých dôvodov, založený na možnosti poskytnutia významnej konkurenčnej výhody konkurentovi v dôsledku zverejnenia týchto informácií, vyžaduje posúdenie postavenia na trhu jednak osôb, ktoré by toto zverejnenie mohlo znevýhodniť, a jednak dotknutých osôb, ktoré by z neho mohli získať výhodu vedúcu k skresleniu hospodárskej súťaže.

162 Všeobecný súd tak už dospel k záveru, že Komisii prislúcha, aby s ohľadom na konkrétne okolnosti prejednávanej veci, napríklad na obmedzený počet podnikov na tomto trhu a veľmi dobrú znalosť tohto trhu zo strany navrhovateľa, zamedzila zverejneniu údajov, ktoré by tomuto podniku umožnili vyvodiť z nich citlivé obchodné informácie spôsobilé poškodiť podnik, ktorý tieto údaje poskytol (pozri v tomto zmysle rozsudok Ajinomoto a NutraSweet/Rada, už citovaný v bode 94 vyššie, EU:T:1997:209, bod 86).

163 Je pravda, ako inštitúcie uviedli na pojednávaní, že dôvody spomenuté v článku 19 ods. 1 základného nariadenia sa týkajú ochrany informácií, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo, ktoré sú svojou povahou dôverné a v zásade sa neuverejňujú (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. mája 1991, Nakajima/Rada, C-69/89, Zb., EU:C:1991:186, bod 112, a Hangzhou Duralamp Electronics/Rada, už citovaný v bode 94 vyššie, EU:T:2013:369, bod 115).

164 Zo znenia článku 19 ods. 1 základného nariadenia však nevyplýva, že by ochrana takýchto informácií vyžadovala, aby sa v zásade vylúčila akákoľvek možnosť zverejnenia, a teda akékoľvek posúdenie konkrétnej situácie dotknutej osoby, ktorá žiada o prístup k týmto informáciám. Ako bolo pripomenuté v bode 94 vyššie, z judikatúry totiž vyplýva, že povinnosť inštitúcií zabezpečiť dôverné zaobchádzanie s informáciou, na ktorú sa vzťahuje obchodné tajomstvo, nemôže zbavovať ostatné dotknuté osoby, najmä vývozcov, procesných záruk stanovených článkom 20 základného nariadenia, ani zbavovať práva, ktoré sú im priznané podľa tých istých ustanovení, ich podstaty (pozri v tomto zmysle rozsudky Timex/Rada a Komisia, už citovaný v bode 94 vyššie, EU:C:1985:119, bod 29, a Zhejiang Harmonic Hardware Products/Rada, už citovaný v bode 94 vyššie, EU:T:2011:639, bod 59). Okrem toho v bode 105 vyššie bolo zdôraznené, že znenie článku 20 ods. 4 základného nariadenia stanovuje, že konečné informácie sa poskytnú „pri zohľadnení ochrany dôverných informácií“. Je potrebné uviesť, že táto formulácia ponecháva Komisii určitú mieru voľnej úvahy na stanovenie najvhodnejšieho spôsobu zosúladenia práva dotknutých osôb na informácie s dôvernosťou informácií.

165 Výklad inštitúcií nemá oporu ani v judikatúre týkajúcej sa ochrany obchodného tajomstva. Je pravda, že podľa tejto judikatúry je ochrana obchodného tajomstva všeobecnou zásadou práva Únie (pozri rozsudok z 29. marca 2012, Interseroh Scrap and Metals Trading, C-1/11, Zb., EU:C:2012:194, bod 43 a citovanú judikatúru). Okrem toho podľa tejto judikatúry zachovanie nenarušenej hospodárskej súťaže predstavuje dôležitý verejný záujem, ktorého ochrana môže odôvodniť odmietnutie zverejnenia informácií, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 14. februára 2008, Varec, C-450/06, Zb., EU:C:2008:91, bod 51). Z týchto zásad síce vyplýva, že správny alebo súdny orgán musí mať možnosť odmietnuť zverejnenie informácií, ktoré by poškodilo tieto záujmy, a to aj nadradením týchto záujmov nad právo na obranu osôb, ktoré majú záujem na tomto zverejnení, nevyplýva z nich však, že by tento orgán musel z týchto dôvodov odmietnuť zverejnenie za každých okolností. Naopak Súdny dvor už rozhodol, že ak to vyžaduje povaha konania, záujmy chránené osobitnou ochranou, ktorá sa vzťahuje na obchodné tajomstvo, musia byť vyvážené právom na obranu osôb dotknutých týmto konaním (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Varec, už citovaný, EU:C:2008:91, body 43 a 51). Ako bolo pripomenuté v bode 94 vyššie, o taký prípad ide v antidumpingovom prešetrovaní, aké je predmetom prejednávanej veci, čo znamená, že aj v prípade existencie informácií spadajúcich do obchodného tajomstva Komisia nemôže mať absolútnu povinnosť odmietnuť ich zverejnenie bez toho, aby posúdila konkrétne okolnosti prejednávanej veci a najmä konkrétnu situáciu predmetnej dotknutej osoby.

166 Osobitne pokiaľ ide o cieľ, ktorým je zabrániť skresleniu hospodárskej súťaže na dotknutých trhoch, na ktorý inštitúcie poukázali na pojednávaní, je potrebné pripomenúť, že hoci skutočnosť, že podnik disponuje informáciami týkajúcimi sa konkurenta, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo, môže zmierňovať alebo odstraňovať stupeň neistoty o fungovaní trhu, čo môže viesť k obmedzeniu hospodárskej súťaže medzi podnikmi, takéto dôsledky závisia od konkrétnych okolností prejednávanej veci (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júna 2009, T-Mobile Netherlands a i., C-8/08, Zb., EU:C:2009:343, bod 33 a citovanú judikatúru).

167 Na rozdiel od toho, čo na pojednávaní naznačili inštitúcie, táto miera voľnej úvahy ponechaná Komisii na zosúladenie práva dotknutých osôb na informácie s ochranou dôverných informácií nie je obmedzená v prípade, ak predmetnou dotknutou osobou je vyvážajúci výrobca, ktorému nebolo udelené THZ, akým je žalobkyňa. Je pravda, ako na pojednávaní uznala samotná žalobkyňa, že vyvážajúci výrobca, ktorému nebolo udelené THZ, nie je oprávnený namietať porušenie práva na obranu len z toho dôvodu, že mu neboli sprístupnené výpočty normálnej hodnoty, ak je utajenie týchto výpočtov odôvodnené potrebou ochrany dôvernosti obchodného tajomstva výrobcu

z analogickej krajiny. Tieto konkrétne okolnosti situácie vyvážajúceho výrobcu so sídlom v krajine s iným ako trhovým hospodárstvom, ktorý nezískal THZ, však z hľadiska práva na obranu nemôžu odôvodniť rozdielne zaobchádzanie s týmto výrobcom v porovnaní s inou dotknutou osobou. Predovšetkým takýto vyvážajúci výrobca nemôže rovnako ako akákoľvek dotknutá osoba čeliť zásadnému zamietnutiu svojich žiadostí o sprístupnenie týchto výpočtov bez preskúmania konkrétnych okolností prejednávanej veci, len z toho dôvodu, že možnosť poskytnutia mu tohto prístupu by viedla k „systémovej nerovnováhe“ vo vzťahoch medzi Komisiou na jednej strane a podnikmi zúčastnenými na prešetrovaní, ako sú najmä výrobcovia, ktorým nebolo udelené THZ, a výrobca z analogickej krajiny na druhej strane.

168 Hoci zo znenia článku 20 ods. 2 až 4 základného nariadenia vyplýva, že inštitúcie sú povinné poskytnúť všetkým dotknutým osobám konečné informácie týkajúce sa podstatných skutočností a úvah, na ktorých sú založené antidumpingové opatrenia, naopak z neho nevyplýva, že by nemohli sprístupniť konkrétnej dotknutej osobe určitú informáciu vynechanú z týchto konečných informácií, o ktorú táto osoba žiada, z dôvodu, že by k nej museli mať prístup všetky dotknuté osoby. Ako navyše uviedla žalobkyňa na pojednávaní, z písomností v spise vyplýva, že konečné informácie obsahujú všeobecnú časť, ktorá môže byť poskytnutá všetkým dotknutým osobám, a osobitnú časť, ktorá sa týka konkrétnych otázok súvisiacich s predmetnou dotknutou osobou. Žalobkyni tak boli napríklad, ako bolo uvedené v bode 133 vyššie, v konečnom informačnom dokumente, ktorý jej bol zaslaný, poskytnuté výpočty týkajúce sa vývozných cien podľa jednotlivých druhov výrobku. Takéto informácie však majú byť uvedené len v konečných informáciách poskytnutých žalobkyni, keďže sa týkajú len výpočtu jej individuálneho dumpingového rozpätia, a nie v konečných informáciách poskytnutých najmä ostatným čínskym vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky, ktorých individuálne dumpingové rozpätie bolo vypočítané na základe ich vlastných vývozných cien.

169 Navyše článok 20 ods. 2 a 4 základného nariadenia treba vykladať v spojení s judikatúrou pripomenutou v bode 93 vyššie, podľa ktorej osobám dotknutým antidumpingovým prešetrovaním prislúcha, aby inštitúciám umožnili posúdiť problémy, ktoré im môžu vzniknúť z absencie určitej informácie v rámci informácií, ktoré im boli poskytnuté k dispozícii. Takáto dotknutá osoba *a fortiori* nemôže pred súdom Únie namietať proti tomu, že jej nebola poskytnutá určitá informácia, ak počas prešetrovania, ktoré viedlo k spornému antidumpingovému nariadeniu, nepredložila inštitúciám nijakú žiadosť týkajúcu sa tejto konkrétnej informácie.

170 Dotknutej osobe preto nemožno odmietnuť sprístupnenie informácií, na ktoré sa môže vzťahovať článok 20 ods. 2 a 4 základného nariadenia, len z toho dôvodu, že aj ostatné dotknuté osoby majú právo na prístup k týmto informáciám, ak tieto osoby nepredložili príslušnú žiadosť. V každom prípade z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Komisii prislúcha, aby posúdila žiadosti o prístup k dôverným informáciám predložené dotknutou osobou s ohľadom na konkrétnu situáciu tejto osoby, nezávisle od situácie ostatných dotknutých osôb, pre ktoré by tieto informácie boli užitočné pre výkon ich práva na obranu.

171 Výklad, ktorý by bol v rozpore s výkladom uvedeným v bodoch 160 až 170 vyššie, by viedol k zásadnému obmedzeniu informácií dostupných osobám dotknutým antidumpingovým prešetrovaním, čo by nebolo v súlade s požiadavkami, ktoré podľa judikatúry pripomenutej v bode 92 vyššie vyplývajú z rešpektovania práva dotknutých osôb na obranu a ktoré vznikajú v takých prešetrovaniach, ktoré sa môžu týchto osôb priamo a osobne dotýkať a mať pre ne nepriaznivé dôsledky. V prípadoch, akým je prejednávaná vec, by takýto výklad viedol predovšetkým k systematickému zamietaniu žiadostí vyvážajúceho výrobcu o poskytnutie informácií týkajúcich sa normálnej hodnoty, ktorá bola použitá na stanovenie jeho dumpingového rozpätia, len z toho dôvodu, že tieto informácie boli použité aj v rámci stanovenia dumpingového rozpätia ostatných vyvážajúcich výrobcov. Vo väčšine prípadov by tak viedol k tomu, že by tomuto vyvážajúcemu výrobcovi odopieral informácie, ktoré môžu mať zásadný význam na jeho právo na obranu vzhľadom na vplyv výpočtu normálnej hodnoty na stanovenie jeho dumpingového rozpätia.

172 Navyše sa nespochybňuje, že Komisia v rámci predmetného prešetrovania poskytla výrobcovi z Únie informácie, ktoré jej ako dôverné poskytla China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC), a to s osobitným povolením tejto komory. Tvrdenie Rady, že tieto informácie nemali pre uvedeného výrobcu dôverný charakter, keďže ich obsah súvisel so spoločnosťou tohto výrobcu a bol užitočný na obranu jeho záujmov, potvrdzuje relevantnosť tohto príkladu. Tento príklad totiž podporuje výklad uvedený v bodoch 160 až 170 vyššie, podľa ktorého nemožno vylúčiť možnosť sprístupnenia dôverných informácií dotknutej osobe s osobitným povolením osoby, ktorá ich poskytla, najmä ak Komisia po zvážení záujmov chránených dôvernosťou oproti právu dotknutej osoby na obranu dospeje k záveru, že sa majú sprístupniť.

173 V prejednávanej veci z dôvodov uvedených v bodoch 159 až 172 vyššie skutočnosť uplatnená Komisiou, že predmetné výpočty normálnej hodnoty neboli použité len na stanovenie dumpingového rozpätia žalobkyne, ale aj na stanovenie dumpingového rozpätia ostatných čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, nemôže sama osebe odôvodniť odmietnutie tohto sprístupnenia.

174 Takýto dôvod by totiž jednak v skutočnosti podmieňoval výkon práva žalobkyne na obranu výkonom práva na obranu ostatných čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, čo, ako vyplýva z bodu 171 vyššie, predstavuje obmedzenie tohto práva žalobkyne v rozpore tak so znením, ako aj cieľmi článkov 19 a 20 základného nariadenia.

175 Tento výklad je podporený tvrdením Komisie, podľa ktorého by sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty iba žalobkyni a nie ostatným čínskym vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky poskytlo žalobkyni významnú konkurenčnú výhodu v porovnaní s ostatnými výrobcami v zmysle článku 19 ods. 1 základného nariadenia. Toto tvrdenie totiž znamená, že článok 19 ods. 1 základného nariadenia umožňuje inštitúciám odmietnuť dotknutej osobe sprístupnenie informácií len z toho dôvodu, že ostatné dotknuté osoby, ktoré sú konkurentmi uvedenej dotknutej osoby a potrebovali by tieto informácie na zabezpečenie svojej obrany, k nim nemajú prístup. Komisia by tak mohla odmietnuť sprístupnenie informácií dokonca aj za predpokladu, že by z údajov, ktoré má k dispozícii, nevyplývalo, že by tieto informácii mohli predmetnej dotknutej osobe poskytnúť významnú konkurenčnú výhodu, ktorá by mohla ovplyvniť hospodársku súťaž na trhu, ktorého sa tieto informácie týkajú, ako v prejednávanej veci indického trhu. Komisia by sa tak mohla odvolávať na konkurenčnú výhodu poskytnutú uvedenej dotknutej osobe na trhu Únie v porovnaní s ostatnými vyvážajúcimi vývozcami, ktorí potrebujú tieto informácie na zabezpečenie svojej obrany. Toto tvrdenie teda potvrdzuje, že inštitúcie vykladajú základné nariadenie v tom zmysle, že právo dotknutých osôb na obranu môže byť v zásade obmedzené v závislosti od možnosti samotných ostatných dotknutých osôb vykonávať ich právo na obranu, pričom tento výklad nemožno z dôvodov vysvetlených v bodoch 171 a 174 prijať.

176 Taktiež treba uviesť, že antidumpingové clo bolo týmto vyvážajúcim výrobcom rovnako ako žalobkyni bezpochyby uložené na základe individuálne stanoveného dumpingového rozpätia v súlade s článkom 2 ods. 11 základného nariadenia. Ako uviedla Komisia vo svojom e-maile z 21. marca 2013, informácie týkajúce sa výpočtov normálnej hodnoty zostavených na základe údajov, ktoré poskytol výrobca z analogickej krajiny, sa týkajú všetkých týchto vyvážajúcich výrobcov. Ako však inštitúcie potvrdili na pojednávaní, ostatní čínski vyvážajúci vývozcovia zaradení do vzorky na rozdiel od žalobkyne nepredložili žiadosť o sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty. Preto, ako vyplýva z bodov 169 a 170 vyššie, ich právo na prístup k týmto výpočtom sa v nijakom prípade nemôže uplatniť proti žalobkyni.

177 Navyše treba konštatovať, ako tvrdí žalobkyňa, že skutočnosť, že jej výrobca z analogickej krajiny povolil prístup k svojim údajom, z ktorých vychádzajú výpočty normálnej hodnoty, objektívne mení jej situáciu z hľadiska dôvernosti týchto výpočtov v porovnaní so situáciou ostatných čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky.

178 Je totiž nesporné, že výrobca z analogickej krajiny neudelil ostatným čínskym vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky, na rozdiel od žalobkyne, povolenie na prístup k údajom, ktoré poskytol Komisii na účely výpočtu normálnej hodnoty. Zo znenia článku 19 ods. 5 základného nariadenia však vyplýva, že inštitúcie sú bez takéhoto povolenia povinné nezverejniť informácie, v súvislosti s ktorými ich poskytovateľ požiadal o dôverné zaobchádzanie. Naopak, ako bolo uvedené v bodoch 164 až 168 vyššie, zo znenia článku 19 ods. 1 a článku 20 ods. 4 základného nariadenia v spojení s judikatúrou vyplýva, že aj v prípade informácií dôvernej povahy, na ktoré sa vzťahuje najmä obchodné tajomstvo, majú inštitúcie určitú mieru voľnej úvahy, ktorá predovšetkým vyžaduje zváženie záujmov chránených touto dôvernosťou oproti právu na obranu dotknutých osôb, ktoré žiadajú o sprístupnenie týchto informácií. V rozpore s tvrdením žalobkyne jej povolenie vývozcu z analogickej krajiny samozrejme automaticky neposkytlo prístup k informáciám, o ktoré žiadala. Pravdou však zostáva, že na rozdiel od ostatných čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky mala na základe tohto povolenia prinajmenšom nárok na to, aby bola jej žiadosť preskúmaná na základe zváženia jej práva na obranu oproti záujmom chráneným dôvernosťou požadovaných informácií.

179 Tvrdenia inštitúcií uvedené s cieľom namietať rozsah uvedeného povolenia nemôžu tento záver spochybniť.

180 Predovšetkým okolnosť, že povolenie výrobcu z analogickej krajiny sa prirodzene vzťahovalo na informácie, ktoré poskytol Komisii, a nie na výpočty normálnej hodnoty zostavené na základe týchto informácií, je totiž irelevantná. Ako totiž uviedla samotná žalobkyňa vo svojej replike, zachovanie dôvernosti výpočtov normálnej hodnoty počas prešetrovania je založené na dôvernosti podkladových údajov, ktoré poskytol výrobca z analogickej krajiny. V rámci e-mailovej komunikácie z 18. až 21. marca 2013 tak Komisia pri zamietnutí žiadosti žalobkyne o sprístupnenie uvedených výpočtov vôbec nerozlišovala medzi dôvernosťou týchto výpočtov a dôvernosťou podkladových údajov (body 38 a 138 vyššie). Navyše Komisia aj vo fáze poskytnutia konečných informácií presne uviedla, že utajila výpočty normálnej z dôvodu potreby ochrany dôvernosti informácií poskytnutých výrobcom z analogickej krajiny (pozri bod 133 vyššie).

181 Ďalej je potrebné zamietnuť aj tvrdenie inštitúcií, podľa ktorého povolenie osoby, ktorá poskytla dôverné informácie, uvedené v článku 19 ods. 5 základného nariadenia, nemôže mať žiaden význam, pokiaľ ide o informácie, ktoré sú svojou povahou dôverné. Ako vyplýva z bodov 139 až 143 vyššie, tento výklad rozsahu povolenia výrobcu z analogickej krajiny sa totiž nezakladá na rovnakom predpoklade, aký Komisia zastávala v rámci elektronickej komunikácie z 18. až 21. marca, a v skutočnosti je s týmto predpokladom nezlučiteľný. Inštitúcie týmto tvrdením v skutočnosti žiadajú Všeobecný súd, aby nahradil výklad uplatňovaný Komisiou počas prešetrovania ich výkladom, pričom z dôvodov uvedených v bodoch 150 a 151 vyššie Všeobecný súd nemôže tento návrh prijať.

182 V každom prípade aj za predpokladu, že by sa Komisia vo fáze prešetrovania domnievala, že povolenie výrobcu z analogickej krajiny je bezvýznamné, pokiaľ ide o informácie, ktoré sú svojou povahou dôverné, takýto postoj nemožno prijať.

183 Jednak totiž zo znenia článku 19 ods. 5 základného nariadenia vyplýva, že povolenie uvedené v tomto ustanovení sa týka akýchkoľvek informácií, v prípade ktorých bola podaná žiadosť o dôverné zaobchádzanie, a nie iba informácií, u ktorých sa toto dôverné zaobchádzanie považovalo za odôvodnené, uvedených v článku 19 ods. 1 základného nariadenia.

184 Tento výklad podporuje skutočnosť, že podľa článku 19 ods. 3 základného nariadenia jediným dôsledkom, ktorý môžu orgány bez návrhu vyvodiť z neodôvodnenosti žiadosti o dôverné zaobchádzanie, od ktorej nechce dotknutá osoba upustiť, je nepoužiť dotknuté informácie. Aj za tohto predpokladu tak chýbajúce povolenie dotknutej osoby bráni zverejneniu uvedených informácií.

185 V rozpore s výkladom inštitúcií je teda rozsah povolenia uvedeného v článku 19 ods. 5 základného nariadenia v skutočnosti širší a nie užší ako rozsah povolenia podľa článku 19 ods. 1 základného nariadenia.

186 Taktiež rozlišovanie medzi kategóriou informácií dôverných svojou povahou a kategóriou informácií dôverných na základe osobitnej žiadosti osoby, ktorá ich poskytla, stanovené článkom 19 ods. 1 základného nariadenia, nemôže mať taký rozsah, aký mu priznávajú inštitúcie. Je pravda, že ho možno vykladať tak, že umožňuje príslušným orgánom chrániť prvú z týchto kategórií aj v prípade, ak nebola podaná osobitná žiadosť v tomto zmysle. Táto kategória informácií, ktoré sú svojou povahou dôverné, však môže zahŕňať aj informácie, v súvislosti s ktorými podala osoba, ktorá ich poskytla, aj osobitnú žiadosť o dôverné zaobchádzanie.

187 Je pravda, že s ohľadom predovšetkým na zásadu osobitnej ochrany obchodného tajomstva, ktorá bola pripomenutá v bode 165 vyššie, závisí dôvernosť informácií, ktoré sú dôverné svojou povahou, hlavne na objektívnom posúdení tohto aspektu príslušným orgánom, takže existencia žiadosti o dôverné zaobchádzanie podanej v súvislosti s týmito informáciami nemusí byť rozhodujúca. Z toho však nemožno *a contrario* vyvodiť, že povolenie osoby, ktorá poskytla tieto informácie, nemá vplyv na rozhodnutie príslušného orgánu zverejniť alebo nezverejniť tieto informácie. Z bodov 164 až 168 vyššie totiž vyplýva, že v určitých prípadoch nemožno vylúčiť zverejnenie takýchto informácií dôverných svojou povahou. Za týchto podmienok skutočnosť, že osoba poskytujúca informácie povolila ich zverejnenie, má nutne určitý význam, keďže ako bolo uvedené v bode 178 vyššie, zo znenia článku 19 ods. 5 základného nariadenia vyplýva, že inštitúcie sú oprávnené zverejniť dotknuté informácie len s takýmto povolením.

188 Tento výklad je podporený znením článku 6.5 antidumpingovej dohody, ktoré je v podstate prevzaté článkom 19 základného nariadenia, podľa ktorého sa povolenie osoby, ktorá poskytla dôverné informácie orgánom povereným prešetrovaním, vzťahuje tak na kategóriu informácií dôverných svojou povahou, ako aj na kategóriu informácií „poskytnutých dôverne stranami pri prešetrovaní“. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry v rámci vykonávania pravidiel WTO prednosť medzinárodných zmlúv, ktoré uzavrela Únia, pred sekundárnou právnou úpravou Únie vyžaduje, aby táto právna úprava bola v čo najširšej miere vykladaná v súlade s týmito zmluvami (pozri rozsudok z 10. novembra 2011, X a X BV, C-319/10 a C-320/10, EU:C:2011:720, bod 44 a citovanú judikatúru). Táto judikatúra sa uplatňuje najmä v oblasti antidumpingu, keďže je preukázané, že predmetné ustanovenie základného nariadenia bolo prijaté na účely splnenia konkrétneho záväzku prijatého v rámci antidumpingovej dohody (pozri v tomto zmysle rozsudky Nakajima/Rada, už citovaný v bode 163 vyššie, EU:C:1991:186, body 29 až 31, a z 9. januára 2003, Petrotub a Republica/Rada, C-76/00 P, Zb., EU:C:2003:4, body 55 až 57).

189 V rozpore s tvrdením, ktoré Rada uviedla na pojednávaní, uplatnenie tejto judikatúry v súvislosti s výkladom článku 19 základného nariadenia s prihliadnutím na ustanovenia článku 6.5 antidumpingovej dohody nie je spochybnené rozsudkom zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, Zb., EU:C:2015:494). Z bodov 47 až 53 tohto rozsudku totiž vyplýva, že Súdny dvor v ňom len konštatoval, že článkom 2 ods. 7 základného nariadenia normotvorca Únie vykonával svoju právomoc normotvorby, pričom zvolil prístup, ktorý je vlastný právnemu poriadku Únie, a preto úmysel normotvorcu Únie splniť konkrétne záväzky uložené článkom 2 antidumpingového nariadenia prostredníctvom prijatia tohto ustanovenia nemožno preukázať (rozsudok Komisia/Rusal Armenal, už citovaný, EU:C:2015:494, body 47 až 53). Súdny dvor sa v tomto rozsudku naopak nevyjadril ku skutočnosti, či článok 19 základného nariadenia odzrkadľuje úmysel zvoliť prístup, ktorý je vlastný právnemu poriadku Únie, odlišný od prístupu v antidumpingovej dohode.

190 Zo samotného znenia článku 19 ods. 1 a 5 základného nariadenia, ktoré preberajú znenie článku 6.5 antidumpingovej dohody, však vyplýva, že normotvorca Únie prejavil v týchto ustanoveniach svoj úmysel splniť konkrétne záväzky vyplývajúce z uvedeného článku antidumpingovej dohody. Skutočnosť, že normotvorca sa rozhodol prijať štruktúru odlišnú od štruktúry článku 6.5

antidumpingovej dohody, a to najmä prebratím dvoch častí tohto článku v dvoch rôznych odsekoch článku 19 základného nariadenia, nemôže sama osebe preukazovať úmysel normotvorcu Únie prijať prístup, ktorý je vlastný právnemu poriadku Únie, odlišný od prístupu v antidumpingovej dohode. Toto rozhodnutie totiž spadá do miery voľnej úvahy, ktorou normotvorca Únie disponuje na účely plnenia záväzkov vyplývajúcich z článku 6.5 antidumpingovej dohody, takže nemôže brániť tomu, aby sa článok 19 ods. 1 a 5 vykladal vo svetle tohto ustanovenia antidumpingovej dohody.

191 Napokon bez ohľadu na výklad, ktorý mu možno poskytnúť, nie je možné prijať ani tvrdenie inštitúcií, podľa ktorého povolenie, ktoré žalobkyni udelil výrobca z analogickej krajiny, nie je objektívnym kritériom v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 158 vyššie, ale subjektívnym kritériom pochádzajúcim od dotknutej osoby, a teda nedostatočným na odôvodnenie rozdielneho zaobchádzania. Toto tvrdenie sa totiž jednak v skutočnosti zakladá na tvrdení, že povolenie, ktoré udelil výrobca z analogickej krajiny, nemôže zmeniť objektívne dôvernú povahu ním poskytnutých informácií, ktorá vyplýva z ich charakteru obchodného tajomstva, s čím nemožno z dôvodov vysvetlených v bodoch 180 až 190 vyššie súhlasiť.

192 V každom prípade aj za predpokladu, že inštitúcie sa týmto tvrdením snažia povedať, že výrobca z analogickej krajiny neudelil toto povolenie na základe svojho objektívneho posúdenia dôverného charakteru dotknutých informácií vo vzťahu k žalobkyni, ale na základe svojho subjektívneho vzťahu s ňou ako jej obchodný partner, toto tvrdenie treba zamietnuť ako nedôvodné. Ako totiž vyplýva zo znenia článku 19 ods. 5 základného nariadenia, dôvody povolenia udeleného osobou, ktorá dôverne poskytla informácie, upraveného v tomto ustanovení, nemajú vplyv na rozsah tohto povolenia. Ako bolo uvedené v bode 178 vyššie, toto ustanovenie totiž ukladá inštitúciám povinnosť odmietnuť zverejnenie uvedených informácií, ak nebol udelený tento súhlas, a to navyše bez ohľadu na okolnosti. Jedinou konkrétnou podmienkou tohto povolenia, ktorú toto ustanovenie stanovuje, je, že musí byť osobitné, t. j. výslovné. Preto aj za predpokladu, že v prejednávanej veci výrobca z analogickej krajiny udelil žalobkyni povolenie na prístup k informáciám, ktoré poskytol Komisii, na základe svojho obchodného partnerstva s týmto podnikom, táto okolnosť nemôže brániť tomu, aby sa toto povolenie považovalo za skutočnosť, ktorá stavia žalobkyňu do objektívnej odlišnej situácie v porovnaní s ostatnými čínskymi vyvážajúcimi výrobcami zaradenými do vzorky. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada, teda nemožno žalobkyni vytýkať, že sa snaží ohroziť údajnú „systémovú rovnováhu“, ktorá bola zavedená základným nariadením, z dôvodu, že sa dovoláva povolenia na prístup k dôverným informáciám, ktoré jej udelil výrobca z analogickej krajiny výlučne na základe ich obchodného partnerstva.

193 Zo všetkého predchádzajúceho teda vyplýva, že Komisia pri zamietnutí žiadosti žalobkyne o sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty nesprávne vychádzala z dôvodu založeného na potrebe dodržania rovnosti zaobchádzania. Preto je potrebné konštatovať, že Komisia týmto rozhodnutím porušila právo žalobkyne na obranu. Ako bolo uvedené v bode 136 vyššie, nie je totiž spochybnené, že tieto výpočty predstavujú v prejednávanej veci podstatné úvahy v zmysle článku 20 ods. 2 základného nariadenia, ktoré jej mohli byť poskytnuté, aby mohla účinne vyjadriť svoje stanovisko k nim ešte pred prijatím konečných opatrení. Nesprávnosť dôvodu, ktorý Komisia uviedla na odmietnutie prístupu žalobkyne k týmto výpočtom, teda sama osebe predstavuje porušenie jej práv, ktoré nemožno z dôvodov vysvetlených v bodoch 150 a 151 vyššie napraviť tým, že existujú aj iné dôvody odmietnutia, akými sú dôvody, ktoré inštitúcie uplatnili v rámci tejto žaloby.

194 Po piate však treba v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 81 vyššie overiť, či, ako tvrdí žalobkyňa, existovala možnosť, že by správne konanie mohlo z dôvodu nezrovnalosti konštatovanej v bode 193 vyššie viesť k inému výsledku, čím by bolo konkrétne dotknuté jej právo na obranu. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že žalobkyňa nie je povinná preukázať, že rozhodnutie inštitúcií by bolo iné, ale len že takáto hypotéza nie je úplne vylúčená, keďže v prípade neexistencie zistenej procesnej nezrovnalosti by mohla lepšie zabezpečiť svoju obranu (rozsudky Foshan Shunde Yongjian

Housewares & Hardware/Rada, už citovaný v bode 62 vyššie, EU:C:2009:598, body 81 a 94, a Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NRTP, už citovaný v bode 81 vyššie, EU:C:2012:78, body 78 a 79).

195 V prejednávanej veci žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že v prípade neexistencie nezrovnalosti konštatovanej v bode 193 vyššie by konanie mohlo viesť k inému výsledku, lebo by podrobne analyzovala zistenia a predložila pripomienky k výpočtom. Rovnako tak mohla, ako tvrdí, odhaliť chyby a poukázať na iné úpravy ako tie, ktoré požadovala.

196 Na úvod je potrebné preskúmať, či bola Komisia v každom prípade povinná zamietnuť žiadosť žalobkyne o sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty z jedného alebo druhého dôvodu uvedeného inštitúciami v rámci tejto žaloby, ktoré boli opísané v bodoch 142 a 143 vyššie. Ako už totiž Súdny dvor rozhodol, možnosť iného výsledku prešetrovania v prípade neexistencie nezrovnalosti, akou je nezrovnalosť konštatovaná v bode 193 vyššie, treba vylúčiť v prípade, ak uplatniteľné ustanovenia základného nariadenia v každom prípade zakazujú Komisii vyhovieť žiadosti žalobkyne (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, už citovaný v bode 62 vyššie, EU:C:2009:598, bod 109). Inými slovami je potrebné overiť, či bez ohľadu na nesprávnosť dôvodu založeného na rovnosti zaobchádzania, o ktorý sa Komisia opierala v prejednávanej veci, nemala v nijakom prípade žiadnu mieru voľnej úvahy, aby vyhovela žiadosti žalobkyne o sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty, a to buď z dôvodu ich povahy interného dokumentu v zmysle článku 19 ods. 5 základného nariadenia, alebo z dôvodu ich dôverného charakteru vyplývajúceho z ich podstaty v zmysle odseku 1 tohto článku.

197 Treba však konštatovať, že v prejednávanej veci to tak nie je.

198 Jednak treba uviesť, že článok 19 ods. 5 základného nariadenia umožňuje inštitúciám poskytnúť interné dokumenty, ak je ich poskytnutie výslovne stanovené týmto nariadením. Predovšetkým s ohľadom na cieľ zosúladenia požiadaviek dôverného zaobchádzania a práva dotknutých osôb na informácie, vyvodený judikatúrou a pripomenutý v bode 94 vyššie, sa treba domnievať, že zverejnenie interných dokumentov je v zmysle tohto ustanovenia výslovne stanovené v základnom nariadení, ak tieto dokumenty obsahujú podstatné úvahy v zmysle článku 20 ods. 2 základného nariadenia. V prejednávanej veci je pritom nesporné, ako bolo uvedené v bode 136 vyššie, že výpočty normálnej hodnoty predstavujú podstatné úvahy v zmysle článku 20 ods. 2 základného nariadenia, ktoré môžu byť sprístupnené žalobkyni. Okrem toho je tiež nesporné, ako uznali inštitúcie na pojednávaní, že keby sa výpočty normálnej hodnoty zakladali na domácich cenách žalobkyne a bolo by jej udelené THZ, Komisia by jej mohla sprístupniť tieto výpočty. Preto aj za predpokladu, že by bola kvalifikácia týchto výpočtov ako interného dokumentu v zmysle článku 19 ods. 5 základného nariadenia z právneho hľadiska správna, v prejednávanej veci by v nijakom prípade nemohla mať za následok povinnosť Komisie nesprístupniť žalobkyni výpočty normálnej hodnoty.

199 Taktiež, ako bolo uvedené v bodoch 164 a 165 vyššie, ani z osobitných ustanovení článku 19 základného nariadenia, ktorých účelom je ochrana záujmov chránených dôvernosťou informácií použitých počas antidumpingového prešetrovania, ani z judikatúry nevyplýva, že by ochrana informácií, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo, vyžadovala v zásade vylúčenie akéhokoľvek sprístupnenia týchto informácií dotknutým osobám bez ohľadu na okolnosti. Predovšetkým je potrebné posúdiť konkrétnu situáciu dotknutej osoby s ohľadom na tieto informácie, a najmä postavenie tejto dotknutej osoby na predmetnom trhu vo vzťahu k postaveniu osoby, ktorá tieto informácie poskytla. Okrem toho je potrebné zvážiť záujmy chránené ochranou obchodného tajomstva oproti právu dotknutých osôb na obranu.

200 V prejednávanej veci preto skutočnosť, že sa na informácie poskytnuté výrobcom z analogickej krajiny vzťahovalo obchodné tajomstvo, nemôže sama osebe postačovať na vyvodenie záveru, že Komisia bola v každom prípade povinná zamietnuť žiadosť žalobkyne o sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty. Tento záver zjavne nemôže byť spochybnený tvrdením inštitúcií, podľa ktorého Komisia ku dňu, kedy

zamietla žiadosť o sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty, nepoznala presný rozsah informácií, ktoré žalobkyni poskytol samotný výrobca z analogickej krajiny. V tejto súvislosti totiž stačí konštatovať, ako navyše žalobkyňa zdôraznila na pojednávaní, že výrobca z analogickej krajiny vo svojom liste z 18. marca 2013 (pozri bod 35 vyššie) uviedol, že sám zaslal žalobkyni informácie, na ktorých sprístupnenie udelil Komisii povolenie. Od tohto dňa preto Komisii nič nebránilo v tom, aby požiadala žalobkyňu o poskytnutie dokumentov, ktoré jej zaslal výrobca z analogickej krajiny, aby táto inštitúcia mohla overiť rozsah informácií, ktorými žalobkyňa aktuálne disponovala.

201 Na úvod je taktiež potrebné zamietnuť aj tvrdenie Rady, podľa ktorého vzhľadom na to, že žalobkyňa nepožiadala úradníka povereného vypočutím o overenie údajov a výpočtov vykonaných Komisiou, nepreukázala, že by konanie mohlo viesť k inému výsledku.

202 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 15 rozhodnutia 2012/199, citovaného v bode 37 vyššie, stanovuje, že na žiadosť zainteresovanej strany môže úradník pre vypočutie preskúmať prirodzene dôverné informácie a informácie, ktoré nemožno predložiť vo forme zhrnutia, ku ktorým nemá strana prístup, s cieľom overiť, ako tieto informácie využili útvary Komisie zodpovedné za prešetrovanie. Toto ustanovenie okrem toho spresňuje, že úradník pre vypočutie žiadajúcu zainteresovanú stranu informuje o tom, či podľa jeho názoru sú informácie, ku ktorým strana nemá prístup, relevantné na obhajobu tejto strany, a keď je to relevantné, či útvary vykonávajúce prešetrovanie správne použili informácie v skutočnostiach a úvahách, na ktorých založili svoje závery.

203 Skutočnosť, že žalobkyňa nepožiadala úradníka povereného vypočutím o overenie upravené článkom 15 rozhodnutia 2012/199, je však v prejednávanej veci irelevantná. Toto ustanovenie sa totiž, ako preukazuje jeho obsah pripomenutý v bode 202 vyššie, týka len informácií, ktoré sú svojou povahou dôverné vo vzťahu k dotknutej osobe, ktorá sa obrátila na úradníka povereného vypočutím, a ku ktorým nemá z tohto dôvodu právo prístupu. Komisia sa však, ako bolo konštatované v bode 193 vyššie, na účely odôvodnenia dôvernosti výpočtov normálnej hodnoty vo vzťahu k žalobkyni neopierala o nijaký platný dôvod. Za týchto podmienok nemožno žalobkyni vytýkať, že nepožiadala úradníka povereného vypočutím o overenie týchto výpočtov.

204 Ďalej je potrebné preskúmať, či v porovnaní s rozsahom informácií, ktorými žalobkyňa disponovala ku dňu zamietnutia jej žiadosti o sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty, t. j. 21. marca 2013, by jej prístup k týmto výpočtom umožnil, ako tvrdí, predložiť dodatočné pripomienky, a to predovšetkým identifikovaním chýb a navrhnutím nových úprav, takže výsledok konania by mohol byť iný.

205 Ako totiž vyplýva z bodov 26, 27 a 32 až 34 vyššie, informácie zverejnené Komisiou počas prešetrovania obsahujú pomerne presné informácie o metóde použitej na stanovenie normálnej hodnoty, ako aj o údajoch týkajúcich sa predaja na vývoz žalobkyne podľa jednotlivých druhov výrobku, ktoré boli porovnané s výpočtami normálnej hodnoty. Okrem toho ako bolo pripomenuté v bode 35 vyššie, výrobca z analogickej krajiny zaslal žalobkyni interné údaje, ktoré poskytol Komisii, najmä účtovné údaje a podrobné údaje o svojich cenách na indickom trhu, z ktorých Komisia vychádzala pri výpočte normálnej hodnoty.

206 Na základe týchto údajov, a navyše s prihliadnutím na znalosti z ekonómie a účtovníctva, ktorými podnik, akým je žalobkyňa, obvykle disponuje, bola žalobkyňa v zásade schopná vykonať svoje vlastné výpočty týkajúce sa normálnej hodnoty a porovnať konečný výsledok s výsledkom, ku ktorému na základe tých istých údajov dospela táto inštitúcia. Keďže výpočty, ktoré Komisia vykonala podľa jednotlivých druhov výrobku z hľadiska predaja na vývoz, boli navyše poskytnuté žalobkyni v konečnom informačnom dokumente, žalobkyňa teoreticky mohla zostaviť vlastný výpočet týkajúci sa jej dumpingového rozpätia podľa jednotlivých druhov výrobku, čo napokon aj uznala na pojednávaní.

207 Vzhľadom na to je potrebné konštatovať, že získanie výpočtov normálnej hodnoty vykonaných Komisiou by pre žalobkyňu zjavne predstavovalo podstatný prínos informácií, ktorý jej vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci mohol umožniť predložiť relevantnejšie pripomienky, ako predložila.

208 Predovšetkým je zjavné, že disponovanie podrobnými výpočtami Komisie a nie iba údajmi použitými pri týchto výpočtoch môže vo všeobecnosti umožniť dotknutým osobám predložiť užitočnejšie pripomienky na svoju obhajobu. Môžu totiž presne overiť spôsob, akým Komisia použila tieto údaje, a porovnať ich so svojimi vlastnými výpočtami, čo im môže umožniť identifikovať prípadné chyby Komisie, ktoré by sa inak nedali zistiť. Navyše prax inštitúcií svedčí o tom, že aj ony samy sa domnievajú, že možnosť dotknutých osôb disponovať podrobnými výpočtami v súvislosti so stanovením dumpingového rozpätia môže týmto osobám umožniť účinný výkon ich práva na obranu. Ako totiž uznali v odpovedi na otázku Všeobecného súdu na pojednávaní, inštitúcie obvykle poskytujú vyvážajúcim výrobcom podrobné výpočty normálnej hodnoty, ak sú zostavené na základe domáceho predaja týchto vyvážajúcich výrobcov. Rovnako tak, ako bolo pripomenuté v bode 205 vyššie, hoci Komisia vo vzťahu k žalobkyni utajila výpočty normálnej hodnoty podľa jednotlivých druhov výrobku z dôvodov dôvernosti, na druhej strane jej poskytla výpočty vývozných cien u jednotlivých druhov výrobku.

209 Ďalej treba uviesť, že za konkrétnych okolností prejednávanej veci mohol chýbajúci prístup žalobkyne k výpočtom normálnej hodnoty významnejšie obmedziť jej schopnosť predložiť relevantné pripomienky, ako keby disponovala týmito výpočtami.

210 Žalobkyňa mala totiž jednak len veľmi obmedzenú lehotu na využitie údajov výrobcu z analogickej krajiny. Ako bolo pripomenuté v bode 35 vyššie, tento výrobca totiž povolil Komisii sprístupniť tieto údaje a zároveň ich zaslal žalobkyni 18. marca 2013. Okrem toho žalobkyňa v ten istý deň požiadala Komisiu o prístup k výpočtom normálnej hodnoty. Vzhľadom na skutočnosť, že lehota, ktorú Komisia stanovila na predloženie pripomienok dotknutých osôb podľa článku 20 ods. 5 základného nariadenia, uplynula 25. marca 2013, mala teda žalobkyňa najviac sedem dní na to, aby využila údaje výrobcu z analogickej krajiny. V tejto lehote mohla žalobkyňa zjavne len ťažko zostaviť čo i len časť výpočtov normálnej hodnoty vzhľadom na - ako sama zdôraznila na pojednávaní - veľké množstvo druhov výrobku, ktoré boli zohľadnené v rámci stanovenia dumpingového rozpätia. Podľa nespochybnených vyjadrení žalobkyne uvedených v pripomienkach k informačnému dokumentu z 25. marca 2013 išlo totiž o 1 645 druhov výrobkov (pozri bod 40 vyššie). Preto keby žalobkyňa v rovnakej lehote disponovala výpočtami normálnej hodnoty, ktoré vykonala Komisia, bola by schopná identifikovať určité chyby alebo rozdiely medzi výpočtami Komisie a svojimi vlastnými výpočtami, alebo prinajmenšom identifikovať ich vo vhodnom čase.

211 Taktiež, ako žalobkyňa v podstate zdôraznila na pojednávaní, skutočnosť, že v prejednávanej veci nedisponovala určitými informáciami o metodike výpočtu, je relevantná na posúdenie toho, či mohol byť výsledok konania iný za predpokladu, že by Komisia zverejnila výpočty normálnej hodnoty. Ako bolo uvedené v bodoch 119 a 120 vyššie, žalobkyňa mala totiž 18. marca 2013 len všeobecné poznatky o metóde použitej na výpočet normálnej hodnoty nezodpovedajúcich druhov výrobku. K uvedenému dňu predovšetkým nevedela, aký trh a aké referenčné ceny Komisia použila na účely výpočtu trhovej hodnoty úpravy normálnej hodnoty týchto druhov výrobkov potrebnej z dôvodu rozdielov vo fyzikálnych vlastnostiach medzi týmito druhmi výrobkov a zodpovedajúcimi druhmi výrobkov. Tieto nezodpovedajúce druhy výrobkov pritom, ako bolo uvedené v bode 120 vyššie, predstavujú jednak 83 % všetkých druhov výrobkov predávaných na vývoz, ktoré boli zohľadnené pri výpočte jej dumpingového rozpätia, a jednak viac než 40 % celkového objemu jej predaja na vývoz. Keby mala žalobkyňa k dispozícii výpočty normálnej hodnoty podľa jednotlivých druhov výrobku, bola by prinajmenšom schopná predložiť pripomienky k výsledkom, ku ktorým táto metóda dospela. Žalobkyňa by tak v prípade potreby mohla porovnať tieto výsledky so svojimi výsledkami získanými na základe inej metódy. Na základe toho by mohla presnejšie napadnúť metódu použitú Komisiou a mala by tak väčšiu pravdepodobnosť, že Komisia zohľadní jej pripomienky, k čomu v prejednávanej veci nedošlo.

212 Ako napokon pripomenula samotná žalobkyňa na pojednávaní, v priebehu prešetrovania predložila viacero pripomienok na základe informácií, ktorými už disponovala, pričom niektoré z nich viedli k zmene metodiky výpočtu normálnej hodnoty. Ako bolo pripomenuté v bodoch 45 a 46 vyššie,

inštitúcie totiž v nadväznosti na jej pripomienky súhlasili jednak, že vypočítajú normálnu hodnotu týkajúcu sa jej dumpingového rozpätia na základe domáceho predaja výrobcu z analogickej krajiny a nie vytvorením tejto normálnej hodnoty, a jednak, že na účely tohto dumpingového rozpätia zohľadnia nezodpovedajúce druhy výrobku, a teda stanovia normálnu hodnotu pre tieto druhy výrobku. Preto je možné legitímne predpokladať, že keby mala žalobkyňa k dispozícii výpočty normálnej hodnoty na úrovni druhu výrobku, ktoré, ako bolo uvedené v bodoch 207 až 211 vyššie, predstavovali podstatný prínos informácií, snažila by sa čo najužitočnejšie využiť tieto informácie na výkon svojho práva na obranu.

213 Preto zo všetkých dôvodov uvedených v bodoch 207 až 212 vyššie nie je možné vylúčiť, že keby sa vyhovelo žiadosti žalobkyne o sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty, výsledok konania mohol byť iný.

214 Tvrdenia predložené inštitúciami nemôžu spochybniť tento záver. Predovšetkým treba uviesť, že inštitúcie sa nemôžu opierať o bod 81 rozsudku Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, už citovaný v bode 62 vyššie (EU:C:2009:598) na podporu tvrdenia, že žalobkyni prislúchalo, aby preukázala, že keby mala k dispozícii výpočty normálnej hodnoty, výsledok konania by bol iný. Je síce totiž pravda, že Súdny dvor v tomto bode 81 rozsudku Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, už citovaný v bode 62 vyššie (EU:C:2009:598), pripomína zásadu, podľa ktorej žalobcovi prislúcha, aby preukázal, že existuje možnosť, že správne konanie mohlo na základe ním namietanej procesnej nezrovnalosti viesť k inému výsledku, čo by konkrétne zasiahlo jeho právo na obranu. Súdny dvor však v bode 94 tohto rozsudku spresňuje dosah tejto zásady, pričom uvádza, že z judikatúry vyplýva, že od žalobcu nemožno požadovať, aby preukázal, že rozhodnutie Komisie by malo iný obsah, ale iba to, že takáto hypotéza nie je úplne vylúčená, keďže by mohol lepšie zabezpečiť svoju obranu v prípade neexistencie predmetnej procesnej nezrovnalosti (pozri rozsudok Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, už citovaný v bode 62 vyššie, EU:C:2009:598, body 81 až 94).

215 Za týchto podmienok nemožno od žalobkyne požadovať, aby na základe údajov, ktoré mala k dispozícii, preukázala, že Komisia sa dopustila pochybení pri stanovení normálnej hodnoty, aby mohla vyvodiť záver, že keby jej boli sprístupnené výpočty normálnej hodnoty, výsledok konania mohol byť iný.

216 Jednak totiž vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa, ako bolo uvedené v bode 211 vyššie, mala len pomerne všeobecné poznatky o metodike použitej Komisiou, nemožno vylúčiť, že niektoré chyby bolo možné identifikovať len analýzou výpočtov normálnej hodnoty podľa jednotlivých druhov výrobku.

217 Taktiež, ako bolo uvedené v bode 210 vyššie, aj za predpokladu, že by žalobkyňa mohla identifikovať tieto chyby na základe údajov výrobcu z analogickej krajiny, nemusela mať nutne možnosť identifikovať ich tak rýchlo, čo sa vzhľadom na poskytnutú lehotu mohlo ukázať ako rozhodujúce pre výkon jej práva na obranu.

218 Z týchto dôvodov za okolností prejednávanej veci skutočnosť uvádzanú inštitúciami, že žalobkyni sa v rámci tejto žaloby nepodarilo preukázať existenciu chyby pri stanovení normálnej hodnoty, nemožno v nijakom prípade považovať za postačujúcu na vylúčenie akejkoľvek možnosti, že výsledok konania mohol byť iný.

219 Navyše z tých istých dôvodov nemožno považovať za relevantnú skutočnosť, ktorú zdôraznila Rada, že dotknuté osoby majú v súlade s článkom 20 ods. 5 základného nariadenia v každom prípade po poskytnutí konečných informácií len desať dní na to, aby predložili svoje pripomienky. Z predchádzajúceho totiž vyplýva, že otázkou, ktorá vzniká v prejednávanej veci, je otázka, či v konkrétnej lehote poskytnutej žalobkyni, ktorá bola navyše kratšia ako spomínaných desať dní, jej mohol prístup k výpočtom normálnej hodnoty umožniť lepšie uplatniť jej právo na obranu ako len prístup k údajom, ktoré boli podkladom pre tieto výpočty.

220 V rámci preskúmania otázky, či by v prípade neexistencie porušenia konštatovaného Všeobecným súdom v bode 193 vyššie mohol byť výsledok konania iný, nemožno zohľadniť skutočnosť uvedenú Radou, podľa ktorej žalobkyňa mala v každom prípade dostatočnú úroveň informácií na účinný výkon svojho práva na obranu. Takáto skutočnosť môže mať totiž prípadný vplyv len na otázku, či došlo k porušeniu alebo nie. V každom prípade ako bolo uvedené v bode 139 vyššie, Komisia odôvodnila odmietnutie poskytnutia výpočtov normálnej hodnoty len jediným dôvodom, ktorý bol založený na potrebe dodržania rovnosti zaobchádzania voči ostatným vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky. Toto odmietnutie sa teda nezakladá na skutočnosti, že úroveň informácií, ktorými žalobkyňa disponovala, bola dostatočná na to, aby jej umožnila výkon jej práva na obranu. Okrem toho ako bolo uvedené v bode 208 vyššie, samotné inštitúcie sa vo všeobecnosti domnievajú, že s výhradou potreby rešpektovania dôvernosti informácií predstavujú podrobné výpočty, na ktorých je založené stanovenie dumpingového rozpätia hospodárskeho subjektu, informácie užitočné pre obranu jeho záujmov a z tohto dôvodu je potrebné uvádzať ich v dočasných aj konečných informačných dokumentoch.

221 Zo všetkých predchádzajúcich úvah preto vyplýva, že prvá výhrada uvedená v rámci prvého žalobného dôvodu je dôvodná a na základe dôvodnosti tejto výhrady je potrebné tento žalobný dôvod prijať. Preto bez toho, aby bolo potrebné preskúmať druhý, tretí a piaty žalobný dôvod, napadnuté nariadenie sa musí zrušiť v rozsahu, v akom sa uplatňuje na žalobkyňu.

O trovách

222 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu je účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

223 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania.

224 Keďže v prejednávanej veci Rada nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi žalobkyne. Okrem toho Komisia ako inštitúcia, ktorá je vedľajším účastníkom konania, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

rozhodol a vyhlásil:

1. **Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 430/2013 z 13. mája 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kujnej liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Thajsku a ktorým sa ukončuje konanie týkajúce sa Indonézie, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa uplatňuje na spoločnosť Jinan Meide Casting Co. Ltd.**

2. **Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Jinan Meide Casting Co. Ltd.**

3. **Európska komisia znáša vlastné trovy konania.**

Gratsias Kăncheva Wetter

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 30. júna 2016.

Tajomník
E. Coulon

Predseda komory
D. Gratsias

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu 2

Skutočnosti týkajúce sa prešetrovania, ktoré viedli k prijatiu dočasného nariadenia 2

Dočasné nariadenie a dočasný informačný dokument 3

Komunikácia medzi žalobkyňou a Komisiou po prijatí dočasného nariadenia 5

Komunikácia medzi žalobkyňou a Komisiou po zaslaní konečného informačného dokumentu 6

Napadnuté nariadenie 8

Konanie a návrhy účastníkov konania 9

Právny stav 10

O štvrtom žalobnom dôvode 10

O prvom žalobnom dôvode 15

Úvodné úvahy 15

O druhej výhrade 18

O tretej výhrade 18

O prvej výhrade 21

O trovách 37